

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 02-2022

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**

**THÁNG 02-2022
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 02-2022

HƯƠNG TỎI MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-01-2022

31/1/2021 THÁNH LỄ TẮT NIÊN

Lc 17,11-19

SẤP MÌNH TẠ ƠN CHÚA

“Sấp mình dưới chân Chúa Giêsu và tạ ơn Người”.

Mười người phung hủ đứng ở đằng xa kêu xin Chúa chữa lành. Người bảo họ đi trình diện các tư tế. Đang khi đi, họ thấy mình lành sạch. Chỉ một người ngoại giáo quay lại sấp mình dưới chân Chúa Giê-su và tạ ơn Người. Chúa Giê-su hỏi: “Còn chín người kia đâu?”

Một năm đời qua đi với biết bao là hồng ân của Thiên Chúa xuống trên mỗi người, mỗi nhà. Nhưng, nhiều người, nhiều nhà không nhận ra hồng ân và cũng không tạ ơn Chúa. Có phải chúng ta chỉ nhận ra những điều làm thoả mãn cuộc sống này mới là hồng ân chăng? Còn những điều bất ý thì xem là tai hoạ? Thánh Phao-lô nhắc nhở: “Hãy tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh”. Người luôn có lòng tạ ơn Chúa trong lúc gian truân, thất bại, là người tin rằng Chúa vẫn luôn hiện diện và quan phòng cho mình theo cách yêu đầy thương trí khôn ngoan của Chúa.

Một năm đời qua đi, dẫu thất bại hay thành công, dẫu đau thương giập vùi hay thành thoi nhàn hạ, thì còn đây, sự hiện diện của mỗi người, đã là một hồng ân vĩ đại rồi!

Về cách tạ ơn, có người hỏi: ai biết “Còn chín người kia đâu” không? Một người trả lời vui vui rằng: “Mừng quá, kéo nhau đi nhậu rồi! Lâu nay không nhậu được vì uống vào là ngứa!”

Những ngày qua, chỗ này tắt niên, chỗ kia tắt niên, mừng vượt qua một năm đời lao đao lận đận vì dịch bệnh. Những buổi tiệc tắt niên ê hề món ngon với rượu bia lai láng ở các gia đình kia, có ý nghĩa tạ ơn Chúa không, hay muốn tỏ cho mọi người biết mình còn sống an vui giàu có là do tài năng của mình?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cùng nhau “sấp mình tạ ơn Chúa” trong giờ kinh sốt sắng, cùng hết lòng tạ ơn Chúa vì mọi chuyện trong năm cũ, dẫu có thể nào đi nữa, cũng đều nhờ sự can thiệp đầy yêu thương của Thiên Chúa quan phòng. Amen.

31/1/2021 THÁNH LỄ TẮT NIÊN

Lc 1, 39-55

LỜI TẠ ƠN CHUẨN MỰC, KHUÔN MẪU

“Linh hồn tôi ngợi khen Chúa”.

Kinh Ma-gni-fi-cat là lời tạ ơn long trọng của Mẹ Maria dâng lên Thiên Chúa. Giáo Hội mời gọi con cái mình mặc lấy tâm tình của Mẹ Maria mà tạ ơn Thiên Chúa. Tạ ơn với lòng hân hoan ca tụng Thiên Chúa cao cả quyền năng chí thánh, vì Chúa đã yêu thương thực hiện bao việc lạ lùng nơi con người hèn mọn, bé nhỏ. Tạ ơn Chúa vì tin Chúa xót thương tất cả những ai kính sợ Người. Tạ ơn Chúa vì Chúa yêu người khiêm nhượng. Tạ ơn Chúa thay cho mọi người, thay cho dân tộc Chúa chọn, thay cho cả và thiên hạ này!

Quả thực, lời tạ ơn chuẩn mực ấy phải là khuôn mẫu cho lời tạ ơn của mỗi chúng ta. Tạ ơn vì tin Thiên Chúa quyền năng chí thánh luôn yêu thương quan phòng và chăm sóc chúng ta cách hoàn hảo nhất. Tạ ơn Chúa với lòng khiêm nhượng nhận ra rằng luôn có Chúa hiệp hành với mỗi người, mỗi nhà mọi lúc, mọi nơi, trong mọi hoàn cảnh. Và không chỉ tạ ơn cho mình, mà còn tạ ơn cùng với Giáo Hội, với mọi người, vì tình thương Chúa bao trùm toàn thể nhân loại.

Một chị mất chồng ở tuổi 72 thưa với Chúa: “Lạy Chúa, đau lắm. Nhưng xin tạ ơn Chúa vì con tin Chúa ban cho con cơ hội chuẩn bị cuộc trùng phùng với anh yêu”. Ông Tư tạ ơn: “Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa vì con tin Chúa đang hướng dẫn đưa con hư đốn của con trở về theo cách của Chúa”. Một bà cố thều thào: “Lạy Chúa, năm qua, con đau đớn nhiều hơn vì bệnh, nhưng xin tạ ơn Chúa, vì con tin, đó là điều tốt nhất cho con”. Một cô bán rau nghèo thưa: “Lạy Chúa, tạ ơn Chúa vì Chúa ban cho nhiều người chung quanh con làm ăn phát đạt, còn con, làm ăn quanh năm, vẫn nghèo, nhưng xin tạ ơn Chúa, con nghèo mà không thiếu thốn chi, vì mọi người thương con”.

Lạy Chúa, tất cả chúng con xin tạ ơn Chúa. Amen.

01/02 THỨ BA TUẦN 4 THƯỜNG NIÊN
2Sm 18,9-10.14b.24-25a.30-19,3; Mc 5,21-43

CÁI KHẼ CHẠM CỦA TÌNH YÊU VÀ NIỀM TIN

“Hỡi em bé, Ta bảo em hãy chỗi dậy”.

Lời Chúa hôm nay cho thấy sự gặp gỡ kỳ diệu của những cái khẽ chạm: Cái khẽ chạm của Lòng Thiên Chúa xót thương và cái khẽ chạm của niềm tin vào Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su.

Ông trưởng hội đường tên là Giairô sụp lạy Chúa Giê-su và van xin rằng: “Con gái tôi đang hấp hối, xin Ngài đến đặt tay trên nó để nó được khỏi và được sống”. Người phụ nữ băng huyết 18 năm chạm vào gấu áo Chúa Giê-su. Chúa Giê-su cầm tay đưa nhỏ nói rằng: “Talitha, Koumi!”, nghĩa là: “Hỡi em bé, Ta truyền cho em hãy chỗi dậy!”.

Tình thương của Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su, nơi Lời Người, cũng đang chạm vào mỗi con người chúng ta. Tiếc là chúng ta không hay biết, hoặc vô tình, hoặc ... cũng không đáp lại bằng cái khẽ chạm của niềm tin vào Chúa.

Nếu có lời tình tứ ngọt ngào nào đó, mà chúng ta đã đáp lại: “lời anh đã chạm vào trái tim em”. Hoặc: “lời em đã làm thốn thức trái tim anh”. Thì, Lời yêu thương, Lời Tỏ Tình của Chúa Giê-su trên từng trang Tin Mừng chưa đủ ngọt ngào để chạm vào trái tim chúng ta, chưa đủ nồng nàn để làm thốn thức trái tim chúng ta sao? Hay là trái tim của chúng ta đã hoá đá vì danh vọng, bạc tiền, lạc thú như một vòng tảng băng vây kín!

Ước gì mỗi chúng ta hãy đập nát vòng tảng băng vây kín tâm hồn mình đi, để mở lòng mình ra mà đón nhận cái khẽ chạm của Lời Chúa, cái khẽ chạm của Lời yêu thương, Lời cứu rỗi!

Cũng lạ đời, người bệnh khát khao bàn tay thần diệu của bác sĩ, mà quên cái khẽ chạm thần thiêng của Thiên Chúa. Người nghèo khổ khao khát sự cứu rỗi nơi những tờ vé số, mà không dám tin vào cái khẽ chạm bình an của Lời Chúa Ki-tô.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui lòng để cho Lời Chúa chạm vào trái tim, vì tin Lời Chúa sẽ đổi mới cuộc đời. Amen.

01/02 THỨ BA THÁNH LỄ GIAO THỪA

Mt 5,1-10

PHÚT GIAO THỪA THIÊN LIÊNG

“Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó, vì Nước Trời là của họ”

Phút giao thừa thiêng liêng của hai đầu thời gian khó hiểu như huyền nhiệm, Phụng Vụ Lời Chúa mời gọi chúng ta hướng lòng về Nước Trời, về cuộc sống mai hậu, vĩnh cửu.

Vâng cũng thì một mặt trời lặn xuống và mọc lên, cũng thì buổi chiều và một buổi sáng, mà một bên là năm cũ, và bên kia là năm mới. Và rồi một vòng thời gian 12 tháng trôi đi, lại cũng thì một buổi chiều và buổi sáng, và lại cũng thì một năm cũ qua đi, một năm mới bước tới! Có vẻ như Giáo Hội muốn con cái mình nhân chuyện cũ mới này, mà hướng lòng đến cái mới vĩnh cửu, cái mới của sự sống muôn đời không bao giờ cũ đi, không bao giờ lặp lại, đó là sự sống vĩnh cửu trong Nước Thiên Chúa.

Hãy nghĩ đến phút giao thừa giữa sự sống trần gian tạm bợ, cũ đi, lặp đi lặp lại, với sự sống mới bền vững trong Nước Thiên Chúa. “Tám Mối Phúc Thật” hay còn gọi là bản “Hiển Chương Nước Trời” mời gọi mỗi người, mỗi nhà luôn chuẩn bị cho phút giao thừa thiêng liêng giữa sự sống trần gian và sự sống thiên quốc, để cả nhà còn hội ngộ, cùng hưởng mùa xuân bất diệt.

Đừng quá bận tâm đến sự giàu có thế gian, nhưng hãy sống tinh thần nghèo khó của Tin Mừng. Đừng sầu buồn thất vọng, hãy vững niềm trông cậy. Đừng hung hãn, hãy luôn hiền lành khiêm nhượng. Đừng mơ màng chuyện bất chính, hãy khát khao điều công chính. Đừng vô cảm, hãy xót thương. Đừng lâm lụy điều nhơ nhớp, hãy giữ lòng tinh sạch. Đừng ganh tỵ ghét ghen, hãy ăn ở thuận hoà. Và đừng sợ chết vì công lý, nhưng hãy anh dũng làm chứng cho Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn hân hoan vui sống Lời dạy Tám Mối Phúc Thật, để cả nhà được bình an hạnh phúc hôm nay trên trần gian, và mai sau trong Nước Thiên Chúa. Amen.

01/02 MÔNG MỘT TẾT NHÂM DẦN.

Mt 11, 25-30 THÁNH LỄ MINH NIÊN (1)

BÌNH AN HẠNH PHÚC TRONG NĂM MỚI

“Ta dịu hiền và khiêm nhường trong lòng”.

Ai đã từng đi qua năm bảy chục năm đời, đều có thể ngộ ra rằng: bao lâu còn ở trần gian, dầu có năm nào đi nữa, dầu có tuổi nào đi nữa, thì con người ta phải trải qua nhiều khổ đau hơn là hạnh phúc. Hoá ra, hạnh phúc là thứ khó tìm ở trần gian này chăng? Khó tìm chứ không phải là không có! Vì quả thực, cũng có nhiều người đã ngộ ra rằng họ luôn vượt qua đau khổ, và có bình an hạnh phúc nhờ Tin Cây Mến Chúa trên hết mọi sự!

Đúng như lời Thánh Vịnh 36: “Hãy ký thác đường đời cho Chúa, tin tưởng vào Người, Người sẽ ra tay”. Và đúng như Lời Chúa Giê-su nói: “Tất cả hãy đến với Ta, hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ và bổ sức cho các ngươi”. Chân lý hạnh phúc này, chìa khoá bình an này, chỉ dành cho những ai có lòng khiêm nhường, bé nhỏ nhận ra sự hèn yếu của mình, và tín thác vào Chúa, đặt vận mệnh đời mình trong tay Chúa. Vì Chúa nói: “Hãy mang lấy ách của Ta và học cùng Ta, vì Ta dịu hiền và khiêm nhường trong lòng, và tâm hồn các ngươi sẽ gặp được bình an. Vì ách của Ta thì êm ái và gánh của Ta thì nhẹ nhàng”.

Bởi vậy, những ai ý lại vào tài năng, trí tuệ của mình, mà không cần đến Chúa, thì thôi, hãy đừng có mơ chi hạnh phúc bình an! Bởi, ngoài Chúa ra, không có nơi nào là bình an hạnh phúc. Tất cả những thứ bình an, hạnh phúc mà không có Thiên Chúa, đều là những thứ bình an ảo, hạnh phúc ảo mà thôi.

Ước gì các gia đình trao cho nhau chìa khoá “bình an, hạnh phúc” trong năm mới này, đó là “Học với Chúa Giê-su sự hiền lành khiêm nhường”, để có thể “đặt vận mệnh đời mình trong tay Chúa”. Chúa lo cho chúng ta vẫn chu đáo hơn chúng ta tự lo. Chúa có cách yêu và cách ban ân sủng hoàn hảo của Chúa.

Lạy Chúa, năm mới đã về, xin cho các gia đình đến với Chúa, để Chúa gánh nỗi lo buồn, và ban lại bình an, hạnh phúc. Amen.

01/02 MÔNG MỘT TẾT THÁNH LỄ MINH NIÊN (2)

Ga 14, 23-27

LỜI CHÚA BAN HỒNG PHÚC BÌNH AN

“Thầy ban bình an của Thầy cho các con”.

Mỗi chúng ta đều là xác đất vật hèn, sống nay chết mai, có đáng gì đâu mà Thiên Chúa đoái đến! Vậy mà, Người không chỉ cúi xuống trên thân phận người của chúng ta, mà còn luôn bận tâm đến, chạm đến, cư ngụ trong chúng ta và thí mạng sống của Con của Người để đổi lấy cho chúng ta sự sống đời đời. Để được hồng phúc lớn lao ấy, Thiên Chúa chỉ khát khao chúng ta một điều thôi, là “Hãy lắng nghe và thực hành Lời Chúa Giê-su dạy”.

Chúa Giê-su nói: “Ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy, và Cha Thầy sẽ yêu mến người ấy, và Chúng Ta sẽ đến và ở trong người ấy”. Ôi thật hạnh phúc biết bao cho người nghe, tuân giữ và thực hành lời Chúa Giê-su dạy, bởi ấy là Lời của Chúa Cha, cho nên khi họ lắng nghe và thực hành, thì họ được cả Ba Ngôi Thiên Chúa yêu mến và cư ngụ trong lòng.

Năm mới, ai cũng cầu bình an cho mình, cho gia đình mình và chúc bình an cho người. Nhưng tìm đâu ra bình an đích thực, giữa vô vàn bình an ảo trong cuộc đời này?

Lời Chúa đã mở ra cho chúng ta lối dẫn vào miền bình an đích thực. Chúa Thánh Thần sẽ làm sống lại Lời Đức Ki-tô trong lòng chúng ta. Chính Chúa Thánh Thần sẽ thôi thúc chúng ta đón nhận và soi dẫn chúng ta thực hành Lời Đức Ki-tô cách hoàn hảo, trọn vẹn. Và bây giờ: Lời Chúa chính là hồng phúc bình an cho mỗi người, cho gia đình, và tất cả chúng ta.

Ước gì, mỗi nhà sẽ quý chuộng và thực hành Lộc Thánh Lời Chúa trong ngày đầu Xuân, lắng nghe và thực hành Lời Chúa khi tham dự thánh lễ Chúa Nhật, và Lời Chúa mỗi ngày.

Lạy Chúa, năm mới, xin cho các gia đình nhận ra rằng: bình an không phải do tiền của vật chất, cơ ngơi sự nghiệp hay danh vọng lạc thú, nhưng xin cho họ cảm nghiệm được bình an đích thực chính là sống đúng theo Lời Chúa Giê-su dạy. Amen.

01/02 MÔNG MỘT TẾT THÁNH LỄ MINH NIÊN (3)

Ga 20,19-23

BÌNH AN VỚI NIỀM HY VỌNG PHỤC SINH

“Bình an cho các con”.

Bao lâu còn nặng lòng với cuộc sống trần gian này, bấy lâu còn đa mang bao điều âu lo, phiền muộn, và cả sự khiếp hãi kinh hoàng. Có vẻ ai cũng có thể nhìn nhận rằng mọi thứ đau khổ đều do chúng ta không bao giờ thoả mãn một ước nguyện nào nơi trần gian này cả! Quả thực, đã đến lúc mà con người phải khiêm nhượng xác nhận lại sự yếu hèn, dòn mỏng và quá ư là thấp bé của mình. Và càng phải đấm ngực mình vì bao lần tự phụ rằng mình có thể làm chủ cuộc đời mình, vận mệnh mình.

Đừng đợi đến lúc bạc tóc còng lưng, đến hồi mình không tự đứng tự đi được, mới ngộ ra cuộc đời này chóng vánh. Nhưng hãy luôn ghi nhớ trong lòng rằng mỗi ngày đời qua đi, mỗi năm đời qua đi là chúng ta tiến gần hơn tới chỗ diệt vong.

Lời Chúa trong ngày đầu năm mới mời gọi chúng ta khi sống ở đời này, phải luôn dành trước tiên và ưu tiên cho khát vọng phục sinh, khát vọng sống lại và sống đời đời trong nước Chúa.

Thứ bình an, hạnh phúc nào không đòi lấy được sự phục sinh, không bảo đảm sự phục sinh, và nhất là làm mất đi ơn phục sinh, thì ấy là bình an hạnh phúc ảo.

Chúa Giê-su Phục Sinh hiện ra với các môn đệ, cho họ xem dấu đinh nơi tay và vết đòng nơi cạnh sườn và nói: “Bình an cho các con”. Bình an cho các con vì Thầy đã đau khổ, đã chết và đã sống lại, để ai cùng đau khổ, cùng chết với Thầy, cũng sẽ được phục sinh như vậy, và được sống với Thầy muôn đời. Sống trong niềm hy vọng phục sinh và sự sống đời đời, sẽ xây dựng nơi chúng ta một đời sống công chính hoàn hảo, và đời sống ấy chính là đời sống hạnh phúc bình an đích thực .

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn kết hiệp mật thiết với Chúa Giê-su tử nạn và phục sinh, luôn hy sinh cho gia đình, cho mọi người, chỉ vì yêu Chúa, yêu nhau, và yêu người. Amen.

01/02 MÔNG MỘT TẾT THÁNH LỄ MINH NIÊN (4)

Mt 6,25-34

BÌNH AN TRONG SỰ CHĂM SÓC CỦA CHÚA

“Các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai”.

Lời Chúa ngày đầu xuân như một bản chất vấn mỗi chúng ta về ba nhân đức Tin Cây Mến Chúa, và mỗi người sẽ phải tự trả lời trước mặt Chúa. Không ai trả lời thay cho ai được. Tôi có thực lòng tin có Thiên Chúa, tin Chúa yêu thương loài người, tin Chúa yêu thương tôi không? Tôi có thực lòng trông cậy duy nơi Chúa cách vững bền không? Và tôi có thực lòng yêu mến Chúa trên hết mọi sự trần gian phù du này không?

Nếu đã tin Chúa quyền năng và xót thương, thì hẳn là chúng ta sẽ đặt trọn niềm trông cậy vào Người và yêu mến Người trên hết mọi sự. Nhưng, hầu như chúng ta chưa đủ tin, chưa đủ cậy, chưa đủ mến, bởi vì chúng ta đặt niềm tin cậy mến vào các thực tại trần gian phù du này quá nhiều. Được mấy người xây được căn nhà, mà nhận ra là Chúa đã xây cho? Đã vậy, còn có người vỡ ngực: “Tự tay tôi làm nên tất cả”. Được mấy người nghèo khổ, bệnh hoạn, nợ nần mà tín thác vào lòng xót thương, tin tưởng trông cậy vào sự chăm sóc quan phòng của Chúa, hơn là cậy dựa vào tiền bạc hay tờ vé số để đổi đời?

Lời Chúa mời gọi chúng ta tiên vàn hãy Tin Cây Mến Chúa trên hết mọi sự, hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và sự công chính của Người, còn mọi sự khác, Thiên Chúa sẽ ban cho. Hãy tin Thiên Chúa có cách lo của Người. Và, Thiên Chúa quyền năng mà lo cho chúng ta, thì dĩ nhiên là, chu đáo hơn, hoàn hảo hơn chúng ta nhiều. Hãy vui sống trong sự chăm sóc của Chúa.

Đã có những kinh nghiệm sống quý giá chứng thực rằng: ai hoàn toàn tín thác vào Chúa quan phòng, sống hồn nhiên như hoa huệ ngoài đồng kia, thì tâm hồn luôn bình an, thanh thoát.

Lạy Chúa, năm mới về, xin cho các gia đình giúp nhau thực lòng tin cậy mến Chúa, giúp nhau sống Lời Chúa để nên công chính, và cảm nghiệm được niềm vui bình an Chúa ban. Amen.

02/02 THỨ TƯ TUẦN 4 THƯỜNG NIÊN

2 Sm 24, 2. 9-17; Mc 6,1-6

TIẾP ĐÓN NGƯỜI NGHÈO HÈN, KHỐN KHỔ

“Không một tiên tri nào mà không bị khinh bỉ ở quê hương”.

Chúa Giê-su ra đi rao giảng Tin Mừng khắp nơi. Lúc trở về quê hương Nagiareth, Người vào giảng trong hội đường. Mọi người đều thán phục. Thán phục thì có thán phục, nhưng ganh tỵ với Người thì nhiều hơn là họ tin vào Người. Hay nói đúng hơn, vì lòng kiêu căng ganh tỵ quá lớn, nên họ không thể chấp nhận một người cùng làng, con ông Giuse thợ mộc không khảm đá gì, lại lên tiếng giảng dạy cho mình.

Đúng là Con Thiên Chúa khi đã chấp nhận hiệp hành giữa dòng đời trong dáng vẻ khiêm hạ, nghèo hèn, thì cũng vui lòng nhận lấy bao điều cay đắng sỉ nhục của người đời. Người đời chuộng cái vỏ, cái vẻ bề ngoài, hơn là cái tinh túy bên trong. Người đời thích nghe kẻ có quyền có tiền hơn là người thấp cổ bé miệng, nghèo hèn khốn khổ. Chân lý của người đời là quyền và tiền, và vì thế tiếng nói của người nghèo luôn lạc lõng!

Đáng tiếc, điều tệ hại của trần gian lại nhiễm vào cách sống Ki-tô hữu, không kể thứ bậc nào. Và bây giờ, tiếng nói của hàng giáo dân mật hạng luôn bị xem thường, chẳng đáng quan tâm.

Trong ý hướng “hướng tới một Hội Thánh hiệp hành”, Giáo Hội đang cùng Chúa Giê-su bước xuống, và bước xuống thật thấp để gặp gỡ, lắng nghe, phân định, thấu hiểu và cứu rỗi. Chúng ta có quyền hy vọng con vi rút phân biệt đối xử sẽ bị tiêu diệt, và hình ảnh “Chúa Giê-su tự đồng hoá với người nghèo” sẽ tái hiện trong Hội Thánh Chúa.

Ước gì các gia đình cũng bỏ ngay đi cái tật xấu phân biệt đối xử với người nhà, mọi người, để hân hoan tiếp đón mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình, cùng Chúa Giê-su tự đồng hoá mình với người nghèo hèn khốn khổ, để có thể cùng với Giáo Hội xuống bước hiệp hành và sống Tin Mừng. Amen.

**02/02 DÂNG CHÚA GIÊSU TRONG ĐỀN THÁNH
MI 3,1-4 / Dt 2,14-18 / Lc 2,22-40 (hoặc Lc 2,22-32)**

DÂNG CHO THIÊN CHÚA VÀ NỖI ĐAU LÒNG MẸ

“Mắt tôi đã nhìn thấy ơn cứu độ”.

Cha mẹ Chúa Giê-su đem Người vào đền thánh, dâng cho Thiên Chúa theo luật Môi-sê, là dâng con trai đầu lòng cho Thiên Chúa, cùng với lễ vật là đôi chim gáy hay cặp bồ câu non.

Việc dâng con cho Thiên Chúa, là để được Thiên Chúa thánh hiến, và người con ấy sẽ hiến thánh cho Thiên Chúa.

Con Thiên Chúa vốn là Thiên Chúa chí thánh, nhưng Thánh Giuse và Mẹ Maria vẫn chu toàn lẽ luật cho đúng với bổn phận làm cha mẹ, vì đối với lẽ luật, thì trẻ Giê-su chính thức là con trai đầu lòng của vợ chồng hợp pháp là Giuse Maria. Việc ấy cho thấy Con Thiên Chúa làm người, là người thật của dân riêng Thiên Chúa, và chấp nhận mọi quy định của Lễ Luật như mọi gia đình Do Thái, không miễn trừ.

Trẻ Giê-su, được dâng cho Thiên Chúa như mọi trẻ em, nhưng Thiên Chúa muốn tỏ cho dân Người biết, đây là đứa trẻ mà muôn dân mong đợi. Vì thế, mới có chuyện Ông Simêon được Chúa Thánh Thần cho biết: “Ông sẽ không chết, trước khi thấy Đấng Kitô của Chúa”; và hôm nay, ông được bỗng ẵm Chúa Giê-su trên tay mà hân hoan thốt lên lời ca tụng: “Lạy Chúa, giờ đây, Chúa để cho tôi tớ Chúa ra đi bình an theo như lời Chúa đã phán: vì chính mắt con đã nhìn thấy ơn cứu độ của Chúa mà Chúa đã sắm sẵn trước mặt muôn dân, là Ánh sáng chiếu soi các lương dân, và vinh quang của Israel dân Chúa”.

Ông còn tiên tri về sứ vụ của Chúa Giê-su và nỗi đau của Mẹ Maria hiệp công cứu chuộc: “Đây trẻ này được đặt lên, khiến cho nhiều người trong Israel phải sụp đổ hay được đứng dậy, và cũng để làm mục tiêu cho người ta chống đối. Về phần bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà để tâm tư nhiều tâm hồn được biểu lộ!”

Con cái của chúng ta trong các gia đình cũng được hiến thánh cho Thiên Chúa, theo luật của Giáo Hội. Có những bà mẹ ta xưa, lúc đỡ sinh, khi con vừa lọt lòng mẹ, đã âm thầm ghi dấu thánh giá trên trán con trẻ với lời nguyện thầm tạ ơn Chúa và xin dâng đứa trẻ cho Chúa. Thật là một cử chỉ nhỏ của niềm tin lớn lao. Các cha mẹ có bồn phận lo cho con được lãnh bí tích Rửa tội, để được tẩy xoá tội nguyên tổ, và trở nên nghĩa tử của Thiên Chúa. Rồi sau đó, các cha mẹ bắt đầu giáo dục đức tin cho con bằng cách chỉ dạy cho làm dấu, cho biết Chúa, bằng cách ẵm con trên tay mà kinh nguyện sớm tối với nhau, và nhất là bằng cách làm gương sáng đạo đức kính mến Chúa và yêu thương bình an hạnh phúc trong nhà.

Cha mẹ và gia đình đã tham gia vào sứ vụ đào tạo những người con hiến thánh cho Thiên Chúa. Những tông đồ giáo dân nhiệt thành, những tu sĩ, linh mục và cả giám mục nữa, đều xuất thân từ cái nôi êm ấm gia đình. Hẳn nhiên là không có cha mẹ nào tránh khỏi những lưỡi gươm đâm thấu trái tim mình, nhưng cũng hẳn nhiên là, không cha mẹ nào ruồng bỏ con cái, một chỉ chấp nhận tất cả đau thương với lòng tín thác tuyệt đối vào tình thương và sự quan phòng của Thiên Chúa mà thôi.

Lễ Đức Mẹ Dâng Chúa Giê-su cho Thiên Chúa, còn gọi là Lễ Nền và là ngày “Quốc Tế Đời Sống Thánh Hiến”. Đôi khi, vì tên gọi ấy, mà người ta quá chú trọng đến đời sống thánh hiến của các Tu sĩ, Linh Mục, mà quên đi đời sống thánh hiến tự thừa ban đầu của những người làm cha làm mẹ.

Con cái hãy nhớ đến đời sống thánh hiến của cha mẹ. Chu toàn thánh ý luôn luôn là chấp nhận vác thánh giá. Các con cái hư đốn hãy nhớ đến nỗi đau của lòng mẹ. Ngay cả linh mục tu sĩ chưa nên thánh, hoặc hư hỏng, cũng hãy nhớ đến nỗi đau của cha mẹ, mà sớm nên hoàn thiện như lòng cha mẹ ước mong.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình noi gương Thánh Giuse và Mẹ Maria, dâng con cho Thiên Chúa, khát khao, hy sinh, cầu nguyện, và giúp con thuộc trọn về Chúa mà thôi. Amen.

02/02 MÔNG HAI TẾT

Kính Nhớ Tổ Tiên và Ông Bà Cha Mẹ

Hc 44,1.10-15 / Ep 6,1-4.18-23 / Lc 1,67-75

KÍNH DÂNG CHA MẸ LÒNG BIẾT ƠN, THẢO HIẾU

“Hãy thảo kính cha mẹ”.

Không biết có phải do ảnh hưởng của tư tưởng chủ nghĩa vô thần duy vật không, mà có cả những cha mẹ và người trẻ thời nay suy nghĩ rằng: Cho cha mẹ ít đồng là thảo kính cha mẹ. Hoặc đưa nào cho cha mẹ nhiều tiền hơn là thảo kính cha mẹ hơn. Ước gì tất cả chúng ta bỏ ngay lối nghĩ suy ấy.

Bởi, nếu cha mẹ có suy nghĩ ấy, thì chẳng khác gì cổ xuý cho con cái mình bất hoà bất thuận. Nếu con cái có suy nghĩ ấy, thì họ đang đánh giá công ơn cha mẹ quá thấp, quá kém.

Hãy kính tặng cha mẹ mình lòng biết ơn, lòng thảo hiếu, bằng cách anh chị em chu toàn đời sống đức tin cậy mến Chúa, bằng cách anh chị em sống với nhau trong tình huynh đệ hiệp nhất, yêu thương, và bằng cách anh chị em sống chan hoà yêu thương, khoan dung, quảng đại với mọi người.

Khi các con có lòng tin cậy mến Chúa, thì tất cả các việc làm cho cha mẹ, từ nhỏ đến lớn, đều có giá trị thiêng thánh và trở nên phần phúc cho các con. Một chén nước cho cha, một miếng cháo cho mẹ, một sự nhịn nhục cha mẹ già lú lẫn, những nụ cười sum họp ấm êm hoà thuận, một lời kính nguyện chung, một cái ôm thân mình ghê lở, một nụ hôn trên đôi má nhăn nheo...nếu với lòng tin cậy mến Chúa và tình hiệp nhất huynh đệ, thì có giá trị hơn đồng tiền, đồng vàng nhuộm đủ sắc màu ganh tỵ kia!

Bây giờ, cha mẹ thực sự hạnh phúc, vì còn hy vọng được sum họp với các con các cháu nơi cõi sống đời đời trong Nước Thiên Chúa. Bởi, có ít con hay đông con, thì có cha mẹ nào muốn mất đi một đứa con nào đâu. Mỗi đứa con là quà tặng, là hồng ân của Chúa ban cho, và cha mẹ có bổn phận nuôi dạy sao cho nên người và nên người con của Chúa. Vì thế, các con cái tin cậy mến Chúa, yêu thương nhau, và yêu người, là tỏ bày lòng hiếu

thảo với cha mẹ, là giúp cha mẹ chu toàn bổn phận trước mặt Chúa, là lời nguyện xin chân thành dâng Thiên Chúa cho cha mẹ được ơn sống lại và ơn sống đời đời trong Nước Chúa.

Cha mẹ sẽ đau lòng biết bao khi nhìn thấy con cái quá nặng lòng với của cải vật chất thế gian, mà quên Chúa, quên Giáo Hội, quên nhà thờ, quên kinh lễ, chẳng màng đến Lời Chúa, bỏ xung tội rước lễ, vợ chồng nay đòi ly dị, mai kê ra toà, và còn bao nhiêu cách sống vô thần khác nữa!

Cha mẹ sẽ đau lòng biết bao khi nhìn thấy các con cái hơn thua ganh tỵ với nhau, tranh giành từng mét đất, ghim gút từng lời nói, nói xấu bôi nhọ nhau, anh chị em từ nhau không nhìn mặt ruột thịt, đã không giúp đỡ nhau còn đập nhau xuống hố, và còn bao nhiêu cách sống, cách đối xử với nhau tàn tệ hơn nữa!

Cha mẹ sẽ đau lòng biết bao khi nhìn thấy con cái không sống tốt với mọi người, bị mọi người chê bai ghét bỏ vì cách sống kiêu căng, ích kỷ, không biết yêu thương người lại còn gây thù chuốc oán với người, không sống đời sống chứng nhân cho Chúa, lại còn sống cách phản Tin Mừng, bôi tro mặt Chúa, trác trấu mặt Giáo Hội, làm xấu mặt gia đình, hổ danh gia tộc!

Nhân ngày kính nhớ tổ tiên và ông bà cha mẹ, thiết tưởng, mỗi chúng ta cũng hãy định hình lại cách sống thảo hiếu sao cho đúng với ý muốn của Thiên Chúa.

Ước gì các cha mẹ luôn mong con cái mình thảo hiếu bằng cách sống chuẩn mực của con cái Thiên Chúa, là “yêu Chúa, yêu nhau và yêu người”, và không đòi hỏi nơi con cái điều gì khác, nhất là không đòi hỏi những thứ vật chất xoàng thường.

Ước gì các con cái yêu thương biết ơn cha mẹ, luôn bỏ qua tha thứ cho cha mẹ những lỗi lầm hẳn nhiên không tránh khỏi, luôn cầu nguyện cho cha mẹ và giúp đỡ lúc tuổi già, và nhất là luôn “yêu Chúa, yêu nhau và yêu thương mọi người”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn tin cậy mến Chúa, luôn yêu nhau, yêu người, và lưu truyền đời sống thánh thiện ấy từ đời ông bà cha mẹ sang đến các thế hệ con cháu. Amen.

03/02 THỨ NĂM TUẦN 4 THƯỜNG NIÊN

1V 2,1-4.10-12 / Mc 6,7-13

ƯU TIÊN VIỆC SỐNG VÀ LOAN BÁO TIN MỪNG

“Người bắt đầu sai các ông đi”.

Chúa Giê-su sai các tông đồ đi loan báo Tin Mừng. Từng hai người đi với nhau. Người ban cho các ông quyền trên thân ô uế. Và căn dặn không mang gì khác hơn, không bận tâm đến chuyện đời sống thể lý, vật chất, tiền bạc phương tiện.

Tin Mừng việc sai đi cho thấy các giá trị ưu tiên: ưu tiên là sống và loan báo Tin Mừng, ưu tiên là ân sủng của Thiên Chúa đã đủ để chu toàn sứ vụ. Ngoài ra, không có gì ưu tiên nữa.

Có biết bao người trong chúng ta lại đảo lộn thứ tự ưu tiên thành: có tiền, có điều kiện, có phương tiện mới loan báo Tin Mừng được. Thế là chuyện cần tiền, kiếm tiền trở thành việc chính yếu, và việc sống Tin Mừng trở thành thứ yếu, hay có khi bị lãng quên. Rõ là, họ không đủ tin, không cậy dựa vào ân sủng Chúa, lại quá tin vào sức mạnh của đồng tiền. Người bị lệ thuộc đồng tiền, thì ngủ cũng thấy tiền, trong đầu toàn những suy tính kiếm tiền, mở miệng ra là tiền, bất kỳ nơi nào, kể cả nơi thánh!

Đã đến lúc mà chúng ta phải cảm phục những con người thấp bé, bần cùng giữa chợ đời kia. Họ cũng được sai đi trong dáng vẻ của những con người nghèo khổ, và họ ưu tiên làm chứng cho Tin Mừng. Một cô bán rau chăm chỉ ngay chính thật thà. Một bà bán chè có lòng yêu thương người hơn yêu thương tiền. Một chú xe ôm sẵn sàng hy sinh cuộc xe cho người tàn tật. Một người bệnh chia sẻ cho người bệnh những phần quà cứu sống.

Đã đến lúc mà chúng ta cùng với Giáo Hội xuống bước hiệp hành cùng với Chúa Giê-su “tự đồng hoá mình với người nghèo khổ”, để chỉ còn một việc ưu tiên thôi, là việc “Sống và Loan báo Tin Mừng”, nhờ “ân sủng quyền năng Chúa” mà không cậy dựa vào những thứ vật chất xoàng thường, hư hèn.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống Tin Mừng và loan báo Tin Mừng bằng đời sống yêu thương hết thảy mọi người. Amen.

**03/02 THỨ NĂM MÔNG BA TẾT Thánh Hóa Công Việc
St 2,4b-9.15 / Cv 20,32-35 / Mc 4,26-29**

HÃY ĐỂ CHO CHÚA THƯƠNG, CHÚA LO

“Người kia đã gieo hạt xuống đất, rồi đi ngủ, hạt giống mọc lên thế nào người đó cũng không hay biết”.

Thanh long Bình Thuận những ngày trước tết rớt giá xuống tới mức 1000 đồng một ký mà chẳng ai mua. Xe từ thiện chở đi cũng không hết. Lỗ vốn đầu tư. Lỗ cả công cất dọn. Người làm ít lỗ ít, người làm nhiều lỗ nhiều. Có người phải lâm cảnh nợ nần cuối năm vì vay vốn đầu tư quá lớn mà mất trắng! Tình cảnh thật bi đát! Công việc làm ăn thật khó khăn! Việc kiếm sống không dễ dàng chút nào! Lòng nào mà bình an đón tết, mừng xuân! Hoá ra, việc kiếm sống luôn là một thách đố không nhỏ đối với các gia đình. Những người nghèo, càng nghèo thêm vì nợ. Những người khổ, càng khổ thêm vì cảnh thiếu thốn mọi bề.

Sáng hôm nay, mừng ba tết, ngày thánh hoá công ăn việc làm, có người vừa đi lễ vừa khóc: “Chúa ơi, con đã nỗ lực hết sức mình, mà chẳng được gì cả. Thua rồi thua, nợ rồi lại nợ”.

Trong bài giảng lễ, cha sở nói: “Thanh long rớt giá. Không phải một người nghèo, một người khổ, mà cả làng nghèo khổ. Chị bán cơm vắng khách. Ông vật liệu xây dựng thờ dài. Cô bán cá, chị bán rau ế ẩm. Thế nhưng, cả ba ngày tết, mọi người đều sốt sắng đi lễ, đông cứng trong nhà thờ, tràn ra cả hiên và sân. Chúng ta hãy vui mừng vì thanh long có mấy ngàn đi nữa, thì cũng không làm giảm sút lòng tin cậy mến của chúng ta”.

Vâng, đó là nét đẹp của Ki-tô hữu. Tin Thiên Chúa chăm sóc cho chúng ta từng ly từng tí. Tin Người đang ban cho chúng ta điều tốt nhất. Hãy để cho Chúa lo. Cách Chúa lo luôn hoàn hảo. Cứ gieo, cứ trồng, cứ làm việc, trông cậy nơi Chúa, Chúa cho sinh hoa kết trái và thành quả theo thượng trí và lòng thương.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình chăm chỉ làm việc, nhưng không ỷ lại tài sức mình, lại luôn ký thác mọi việc cho Chúa, và chấp nhận thành quả như quà tặng quý giá Chúa ban. Amen.

04/02 THỨ SÁU TUẦN 4 THƯỜNG NIÊN

Hc 47,2-11/ Mc 6,14-29

ĐIỀU RĂN THỨ NĂM: CHỖ GIẾT NGƯỜI

“Đó chính là Gioan trẫm đã chặt đầu, nay sống lại”.

Vua Herode đã ra lệnh chặt đầu Gioan theo âm mưu của bà Herodia, vợ của anh vua, người ngoại tình với vua. Bà này căm thù Gioan vì Gioan đã đề nghị vua chấm dứt chuyện bất chính.

Tội ác giết người ám ảnh lòng trí Herode, nên khi nghe danh tiếng Chúa Giê-su giảng dạy và làm phép lạ, ông hoảng hồn nói: “Đó chính là Gioan Tẩy Giả trẫm đã chặt đầu, nay sống lại”.

Lời Chúa cho chúng ta biết, dẫu chúng ta có tội lỗi thế nào đi nữa, thì Thiên Chúa cũng không bao giờ loại trừ chúng ta ra khỏi lòng thương xót của Người. Cách này hay cách khác, Chúa Thánh Thần sẽ đánh thức lương tâm mỗi người, để mỗi người nhận ra tội lỗi của mình, sám hối, và xin lòng Chúa thứ tha.

Từ chuyện Herode giết người công chính để tiếp tục chuyện bất chính, chúng ta có thể nhớ đến biết bao người làm cha mẹ đã giết chính con ruột của mình từ khi còn trong trứng nước, cụ thể là chuyện phá thai bất kỳ tuần tuổi nào! Con số người chết trong hai năm Covid có đến gần 6 triệu người, nhưng cũng chưa bằng một phần nhỏ so với số thai nhi bị chính con người giết chết. Con virus corona có ác độc hơn con người không!

Chuyện giết người đâu chỉ là nhát gươm, đâu chỉ là lưỡi dao, viên đạn hay độc dược, mà còn đủ mọi cách. Có bao giờ chúng ta xét cho ra tội mình đã giết người bằng lời độc địa, lời phụ tình, lời vô ơn, lời khinh bỉ nhục mạ, lời bôi nhọ, lời bỏ vạ cáo gian, lời xét đoán, lời thêm thắt bịa đặt, lời đay nghiến... không ở đâu xa, ngay chính trong nhà mình, trong giáo xứ mình! Và còn bao nhiêu cách giết người tinh vi hơn nữa, tưởng qua mắt được mọi người, nhưng hẳn là không qua được mắt Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình giúp nhau nên công chính, để không ai phải chết trong tội, và cùng giúp nhau tránh việc làm tổn hại người khác, về cả đời sống thể xác lẫn tâm hồn. Amen.

05/02 THỨ BẢY TUẦN 4 THƯỜNG NIÊN
1V 3,4-13 / Mc 6,30-34

NGHỈ NGƠI ĐÔI CHÚT TRONG TÌNH CHÚA YÊU

“Họ như đàn chiên không người chăn”.

Các tông đồ được sai đi, và đã trở về. Có thể họ đang muốn kể cho Chúa nghe nỗi vui mừng vì bao điều kỳ diệu. Nhưng Người bảo họ tìm nơi vắng vẻ mà nghỉ ngơi đôi chút.

Chúa muốn dạy tất cả chúng ta cũng phải nghỉ ngơi đôi chút, sau khi chu toàn việc bổn phận với gia đình, với đoàn thể, với giáo xứ, giáo hội. Phải nghỉ ngơi đôi chút trong tình Chúa yêu.

Phải nghỉ ngơi đôi chút, để không phải xông xáo lòng vì những thành quả. Bởi nếu cứ kéo dài những xông xáo ấy, có khi dẫn chúng ta đến chỗ tự hài lòng về mình, rồi sinh ra tự phụ, mà quên mất ân sủng Chúa. Phải nghỉ ngơi đôi chút để không phải quá bận lòng vì những vụng về, thiếu sót, những gì chưa đạt. Phải nghỉ ngơi đôi chút để mức lấy nguồn sinh lực mới nơi tình Chúa yêu, mà chuẩn bị cho bước tiếp theo. Bởi, hành trình sứ vụ của chúng ta đang còn nữa, chưa chấm dứt.

Mẹ Terexa Calcutta nghỉ ngơi đôi chút bên Thánh Thể Chúa. Các nữ tu thiện nguyện trong dịch covid cũng nghỉ ngơi đôi chút bên Thánh Thể Chúa. Cha mẹ trong các gia đình cũng phải nghỉ ngơi đôi chút trong phút kết hiệp với Thánh Thể Chúa. Ai cũng cần nghỉ ngơi đôi chút để ngưng lặn trong tình Chúa yêu, mà mức lấy nguồn tình yêu để có tình yêu mà đem đến cho đời. Ước gì nghỉ ngơi đôi chút không phải là tiêu khiển hay tiệc tùng.

Tin Mừng cho biết vừa sau khi nghỉ ngơi đôi chút, Chúa Giê-su cùng các tông đồ đã thấy đàn chúng tìm tới thật đông, và “Chúa Giê-su động lòng thương, vì họ như đàn chiên không người chăn”. Rõ là, nếu các tông đồ không mức lấy nguồn sinh lực mới nơi tình Chúa yêu, sẽ không thể có đủ tình yêu mà trao ban cho đoàn chiên đang bơ vơ, đang khao khát tình yêu.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nghỉ ngơi đôi chút trong tình Chúa yêu, qua những giờ kinh nguyện gia đình âm cúng. Amen.

06/02 CHÚA NHẬT 5 THƯỜNG NIÊN

Is 6,1-2a.3-8 / 1Cr 15,3-8.11 / Lc 5,1-11

LỄ NÀO CHÚA CẦN CHIẾC THUYỀN HAY MẺ CÁ

“Các ông đã từ bỏ mọi sự mà đi theo Người”.

Lễ nào Chúa cần có chiếc thuyền đánh cá kia mới giảng dạy dân chúng được? Lễ nào Chúa cần một mẻ cá lớn? Thiết nghĩ Chúa không cần chiếc thuyền hay mẻ cá, mà Chúa cần người tham gia vào sứ vụ của Người. Dầu cho ai ấy có hèn tin, Chúa sẽ làm cho họ tin. Dầu cho ai ấy có tội lỗi, Chúa có cách làm cho họ sám hối trở về. Tất cả đều bắt nguồn từ lòng xót thương của Chúa, và lòng xót thương ấy, trước tiên, cứu độ người được kêu gọi, và sau đó, nhờ người được kêu gọi tham gia vào sứ vụ, mà nhiều người được cứu độ.

Nhớ có chuyện này: Có anh Bảy ở gần nhà thờ, chiều chiều hay nhậu với bạn mà không đi lễ. Cha PX biết vậy, hay đi dạo phía cuối khu nhà thờ. Buổi sáng nọ, cha đứng bên này gọi qua: “Anh Bảy ơi, chiều qua tôi nhờ chút nhé”. Chiều, anh Bảy qua, cha nói “Có chục trứng người ta mới cho, anh giúp đem cho bà Ba ở Giáo Họ Phao-lô nhé”. Anh vui vẻ nhận lời. Rồi sau đó, lúc thì cha nhờ đem lon sữa cho ông Tư, lúc khác đem ký thịt cho cụ già trong núi... Thế là cha con thường xuyên gặp nhau. Hình như cha không trách gì anh, cũng không nhắc nhở gì về chuyện đi lễ, nhưng anh bắt đầu đi lễ thường xuyên. Sau này, anh Bảy làm ông giáo họ, rồi tham gia Hội Đồng Mục Vụ nữa.

Ước gì các gia đình nhận ra tiếng Chúa gọi cách này hay cách khác, để làm tông đồ giáo dân, và sẵn sàng đáp lại lời mời gọi tham gia sứ vụ của Chúa Giê-su trong mọi hoàn cảnh giữa đời thường. Chúa không chê bỏ ai. Chúa không loại trừ ai, kể cả người thấp bé, kẻ tội lỗi! Chúa trân quý lòng đơn sơ chân thành, khiêm nhường. Chúa muốn tất cả cùng hiệp hành với Chúa và hiệp hành với nhau trên mọi nẻo đường đến với mọi người.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến Chúa, yêu mến nhau và nên chứng nhân cho tình Chúa yêu giữa đời. Amen.

07/02 THỨ HAI TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN
1V 8,1-7.9-13 / Mc 6,53-56

XUỐNG THẬT THẤP, XUỐNG THẬT GẦN

“Tất cả những ai chạm tới Người, đều được khỏi bệnh”.

Nếu Chúa cứ ở mãi trên cao, nếu Chúa không bước xuống thật thấp, bước xuống thật gần thì ai mà chạm tới Chúa được. Ngôi, ngai, áo, mũ, gậy của bậc Đế Vương Vũ Trụ hình như quăng ném đâu hết rồi, chỉ còn độc một thân hình thấp hèn như đám bần dân thiên hạ, nên đám nghèo khổ bệnh tật kia mới dám sờ đụng, mới dám chạm vào mà xin ơn, cầu lộc, khẩn phước.

Đã hai ngàn năm qua rồi, mà có vẻ như Giáo Hội vẫn còn là cơ chế thượng hạ tầng cách biệt. Người ở trên ra lệnh cho kẻ ở dưới bằng văn bản. Kẻ ở dưới thi hành lệnh của người trên. Trên dưới cách xa nhau vời vợi chẳng hiểu được nhau. Ở dưới có í ới đôi câu cũng chẳng thấu trời. Ở trên muốn gì thì ra lệnh mời dưới lên, bỏ dép ngoài cổng xa, khúm núm bước vào, cúi đầu lễ phép thưa trình vâng vâng dạ dạ, chứ trên thì chẳng dám bước xuống để gặp gỡ chuyện trò cho thân tình với dưới! Sợ lắm giày, lắm dép, hay sợ vị thế của mình ra mọn hèn tòi tệ chẳng! Cho tới nay, kẻ dưới mà dám viết những dòng này, thì hãy coi chừng bị trên phạt vạ tuyệt thông ngay tức khắc. Không được nói thật!

Có vẻ như Giáo Hoàng Phan-xi-cô đã nhìn ra sự sai lầm trầm trọng của ngàn năm Giáo Hoàng, ngàn năm Giáo Sĩ trong hai ngàn năm qua, và đã gọi lên ý hướng “Hướng tới một Hội Thánh Hiệp Hành” cho ngàn năm thứ ba này. Ước gì tất cả mọi thành phần trong Giáo Hội cùng hân hoan vui mừng đón mùa “làm mới lại Giáo Hội” trong ý hướng “hiệp hành” này: cùng Chúa Ki-tô xuống bước hiệp hành, và cùng nhau hiệp hành với Chúa Ki-tô. Không ai ngồi mãi ở trên cao nữa. Chúa Giê-su đã xuống và xuống thật thấp, thật gần rồi. Ai cũng có thể chạm tới Người.

Lạy Chúa, trước tiên, xin cho các gia đình bỏ đi cung cách gia trưởng, để cha mẹ có thể xuống bước hiệp hành với con cái, gần gũi, lắng nghe, phân định và giúp con cái tiến thân. Amen.

08/02 THỨ BA TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN

1V 8,22-23.27-30 / Mc 7,1-13

THẬT LÒNG VỚI CHÚA, THẬT LÒNG VỚI NHAU

“Các người gác bỏ một bên các giới răn Thiên Chúa, để nắm giữ tập tục phàm nhân”.

Sự dối trá vẫn luôn tàng ẩn trong mỗi con người. Bởi sự dối trá là di chứng tột nguyên của tội nguyên tổ, là hoa trái đèo đić sâu sĩa của Sa-tan. Vì thế, có thể nói, ai đang còn sống trong sự dối trá, người ấy còn là đồ đệ trung thành của Sa-tan. Và chỉ khi nào loại bỏ tận căn sự dối trá trong lòng mình, người ấy mới có thể làm môn đệ của Thiên Chúa. Ai sống trong chân lý, người ấy sống trong Thiên Chúa, vì Thiên Chúa là Sự Thật.

Đáng tiếc thay, con người không chỉ dối trá với nhau, mà còn dối trá với cả Thiên Chúa nữa. Tưởng như Thiên Chúa không nói gì, là Thiên Chúa chẳng biết gì, chẳng hiểu gì.

Đáng tiếc thay, không chỉ đám bần dân lơu lệ dối trá, mà cả những ông nọ bà kia còn dối trá vô chừng. Sự dối trá của xã hội vô thần, lại tiêm nhiễm vào tâm hồn của các tín hữu Chúa.

Khi thế giới đánh giá đất nước này không có tự do tôn giáo, các nhà lãnh đạo đáp lại bằng cách không những cho phép mà còn vận động cổ xúy tổ chức những ngày lễ tôn giáo hoành tráng như lễ hội ở đời! Bởi vậy mới có chuyện “đề nghị các anh sửa lại câu băng rôn trước nhà thờ: “Mừng Lễ Phục Sinh” thay vì “Mừng Chúa Phục Sinh”. Có những nhà thờ cho tới nay vẫn còn dựng lên cái khẩu hiệu to đùng “Tốt đời, đẹp đạo” mà không hiểu thâm ý của người đời là: “Đạo các anh chỉ là cái đẹp chứ chẳng tốt! Xã hội chủ nghĩa mới làm cho con người ta tốt!”

Sự Thật và Dối Trá cùng tắm trên cùng dòng sông. Dối trá lên trước, lấy y phục của sự thật mặc vào. Sự thật lên sau, không thể mặc y phục của dối trá. Từ đó, sự thật lúc nào cũng trần trụi.

Lạy Chúa, Chúa lên án cách sống giả dối. Xin giúp các gia đình loại bỏ những thước phim hạnh phúc, những màn kịch âm êm, để sống thật lòng yêu Chúa, thật lòng yêu nhau. Amen.

09/02 THỨ TƯ TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN

1V 10,1-10 / Mc 7,14-23

XIN ĐỪNG HOÁ TRANG CHO ĐỜI MÌNH

“Những gì từ con người ta xuất ra, đó là cái làm cho người ta ra ô uế”

Từ ý niệm sạch, dơ mà các biệt phái giữ tục lệ phải rửa tay trước khi ăn, Chúa Giê-su nói: “Những gì ở trong người ta mà ra, đó là cái làm cho người ta ô uế. Vì từ bên trong, từ tâm trí người ta xuất phát những tư tưởng xấu, ngoại tình, dâm ô, giết người, trộm cắp, tham lam, độc ác, xảo trá, lăng loàn, ganh tị, vu khống, kiêu căng, ngông cuồng”.

Quả thực, chẳng ai dám biết lòng ai sạch, lòng ai dơ, chẳng ai dám biết lòng ai tốt, lòng ai xấu, chỉ có Thiên Chúa mới thấu suốt mọi lẽ kín niềm riêng bí ẩn của mỗi người. Cái sạch đẹp bên ngoài chưa hẳn chứng tỏ là chắc chắn có cái sạch đẹp bên trong. Cái vẻ đạo mạo bên ngoài cũng không bảo đảm lòng đạo đức. Xin đừng tự đánh bóng đời mình. Xin đừng hoá trang cho con hồ thành mỹ nữ. Xin đừng hoá trang cho quỷ Sa-tan thành bậc thánh hiền! Cũng xin đừng mượn Chúa làm đồ trang sức.

Đúng là, Thiên Chúa dựng nên con người, một loài thọ sinh huyền nhiệm. Khoa học có thể khám phá và trình bày tất cả về muôn vật, muôn loài, nhưng không khoa học nào có thể thấu hiểu cõi riêng của một con người. Người Việt Nam có câu: “Dò sông dò biển dễ dò, nào ai lấy thước mà đo lòng người”.

Kìa! Họ bắt tay nhau có vẻ rất thân tình, nhưng sau lưng hai người, bên giắt dao, bên lặn súng. Kìa! Họ ôm nhau có vẻ rất âu yếm, nhưng ôm người này, mà nhớ đến ai kia. Ông A bất ngờ đến cha sở xin dâng cúng 10 triệu, và tuần sau ông dẫn con gái với thằng rể lên cha, xin cha hợp thức hoá hôn phối cho đôi rồi!

Lạy Chúa, giữa lúc sự dối trá lan tràn, cách sống đạo giả hình còn nhan nhản, xin Chúa giúp các gia đình giữ cho cõi lòng tinh tuyền, thật yêu Chúa, thật yêu nhau, thật yêu người, để gia đình xứng đáng nơi Chúa ngự trị, nơi bình an hạnh phúc. Amen.

10/02 THỨ NĂM TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN
1V 11,4-13 / Mc 7,24-30

THƯA VỚI CHÚA LỜI ĐƠN SƠ CHÂN THÀNH

“Những con chó ở dưới gầm bàn cũng ăn những mọn bánh rơi của con cái”

Một chị dân ngoại Sy-rô-phê-ni-xi đến xin Chúa Giê-su chữa cho con gái bị quỷ ám. Người Do Thái bấy giờ gọi dân ngoại là “chó con”. Vì thế, Chúa Giê-su dùng cách nói bình dân ấy mà trả lời: “Không nên lấy bánh của con cái mà ném cho chó”. Chị trả lời: “Thưa Thầy, đúng thế, nhưng các chó con cũng được ăn những mọn rơi dưới bàn ăn của con cái”

Câu trả lời cách lý luận của chị dân ngoại Sy-rô-phê-ni-xi nghe có vẻ liều mạng theo kiểu “không còn gì để mất”, nhưng lại là rất thực thà đơn sơ, nghĩ sao nói vậy, ước gì nói vậy!

Chúa Giê-su ưa thích sự đơn sơ này, qua đó, Người xác nhận lòng tin chân thành và đã chữa lành con gái chị theo ý nguyện.

Với chúng ta, lời nói chuốt ngót dịu êm chưa hẳn là lời chân thật. Với Chúa, lời nguyện vắn vẻ hoa mỹ cũng chưa chắc có thành tâm. Cứ như bé thơ đi, cần gì nói vậy, thấy điều gì tốt cho con, thì mẹ sẽ cho. Vòng vo với Chúa là còn điều gì chưa thật.

Có câu chuyện này: “Đã nhiều lần anh Hát đi xưng tội mà nồng sặc mùi rượu, nên bị bà con đuổi về. Một đêm nọ, lúc 10 giờ, anh trèo cổng nhà thờ vào. Chó nhà xứ sủa oang oang. Cha PX thức giấc. Anh vào ngồi ngay gốc xoài cạnh phòng cha xứ, kêu la: “Cha ơi, con đi xưng tội bao nhiêu lần cũng bị đuổi, vì con có hơi men”. Rồi anh kêu réo linh tinh nữa. Cha PX không trả lời gì. Sáng hôm sau, sau lễ, cha đạp xe đến nhà anh. Cha gặp gỡ, trò chuyện, và giải tội cho anh luôn. Những ngày sau đó, người ta không thấy anh Hát có hơi men khi ra đường nữa!”

Ước gì các gia đình học được bài học bước xuống, gặp gỡ, lắng nghe, phân định, thấu hiểu và cứu rỗi của Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui sống đơn sơ thật thà với Chúa và với nhau, và xin Chúa chúc phúc lành bình an. Amen.

11/02 THỨ SÁU TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN
IV 11,29-32;12,19 / Mc7,31-37

XIN CHỮA BỆNH CÂM ĐIẾC TRONG NHÀ MÌNH

“Người làm cho kẻ điếc nghe được, người câm nói được”.

Còn nghe được tiếng lao xao của những tờ tiền; nghe được tiếng lòng nhắc bảo hãy làm sao cho nổi tiếng, cho giàu có, cho sang trọng hơn người; nghe được lời dỗ dành dụ ngọt quyến rũ của những thú vui đời...thì ai dám bảo người này nặng tai hay bị điếc? Còn nói được những lời tục tĩu hoa tình, nói được những lời mỉa mai, lời đặt điều vu khống, lời ganh tỵ, lời bôi nhọ, lời gây bất thuận bất hoà...thì ai dám xem người này là bị câm?

Thế nhưng, người bệnh câm điếc vẫn không ở đâu xa, ở ngay trong nhà mình, trong cộng đoàn, trong giáo xứ của mình...Câm vì không nói được những lời chân thành yêu thương. Điếc vì không nghe được nỗi lòng của nhau. Câm vì dành những lời đay nghiến cho người nhà, những lời dụ ngọt cho người ngoài. Điếc vì không nghe được tiếng người nghèo, chỉ nghe được tiếng người giàu. Câm điếc vì cái tôi kiêu căng, cái tôi ích kỷ, vì lòng tham tư lợi, đã bịt kín tai, đã dán bung miệng lại rồi.

Giáo Hội đang mời gọi con cái mình bước xuống hiệp hành, thật thấp, thật gần, để nói nhau nghe được, để nghe được nhau nói. Giám Mục linh mục nghe được tiếng rên rỉ khổ đau, tiếng kêu la cầu cứu của con chiên. Con chiên nghe được lời ủi an vỗ về, lời cứu rỗi thứ tha của Chúa qua các Giáo sĩ. Sẽ không còn tiếng vọng nào của con chiên lạc lỏng vào không gian, suốt thời gian như thuở trước. Sẽ không còn đứa con nào trong gia đình ruột thịt cũng như gia đình Hội Thánh phải bơ vơ lê la đầu đường xó chợ! Ước gì ý hướng Giáo Hội hiệp hành là phép lạ “chữa người câm kẻ điếc” mới nhất trong thời đại này, để mọi người cùng nói, cùng nghe, cùng sống Lời Yêu của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin chữa lành bệnh câm điếc trong nhà, trong cộng đoàn, trong giáo xứ chúng con, để chúng con có thể nghe và sống Lời Chúa, luôn nói lời hiệp nhất yêu thương nhau. Amen.

11/02 ĐỨC MẸ LỘ ĐỨC Ngày Quốc Tế Bệnh Nhân
Is 66, 10-14c; Ga 2, 1-11

MẸ MARIA TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH, GIÁO HỘI
“Trong tiệc cưới, có thân mẫu Đức Giêsu”

Ngày 8-12-1854 Đức Piô IX định tín Đức Mẹ vô nhiễm nguyên tội. Ngày 11-2-1858, Đức Mẹ hiện ra ở Lộ Đức xác nhận: “Ta là Đấng Vô Nhiễm Nguyên Tội”. Từ đó, dòng suối ở Lộ Đức đã chữa lành nhiều bệnh nhân đến kêu cầu Mẹ. Lộ Đức đã trở nên nơi “Mẹ Thông Ôn Thiên Chúa” cho con người.

Tin mừng cho biết: Chúa Giê-su, Mẹ Người, và các môn đệ dự đám cưới tại Ca-na. Như thế là có sự hiện diện của Thiên Chúa, của Mẹ Maria và của cả Giáo Hội trong gia đình mới này. Còn gì vinh dự hơn, còn gì hạnh phúc hơn. Bởi, có Thiên Chúa là có Tình Yêu. Có Mẹ Maria, là có sức hộ phù nâng đỡ. Và có Giáo Hội là có một cộng đoàn hiệp hành sẻ chia. Gia đình đúng là giáo hội thu nhỏ. Gia đình, họa ảnh của Giáo Hội.

Mẹ Maria luôn hiện diện trong đời sống hôn nhân gia đình, và gia đình Giáo Hội. Mẹ luôn nhạy bén lắng nghe, thấu cảm và kịp chạnh lòng với những khó khăn của chúng ta. Dẫu có mắc bệnh, có già đi, có yếu đi, nhưng trái tim yêu Chúa, yêu người sẽ luôn còn mạnh khỏe, trẻ trung, nhờ sống Lời Chúa. Rõ là, khi khách đã ngà ngà rồi mà chủ còn thiết đãi rượu ngon, nhờ các gia nhân nghe và thực hành lời Chúa Giê-su, như Mẹ đã dạy: “Người bảo gì các anh cứ việc làm theo”.

Mẹ Maria chữa lành các bệnh nhân. Hãy yêu mến Mẹ. Hãy tạ ơn Mẹ. Mẹ cũng đang chữa lành những vết nhăn, vết nám của Giáo Hội, để làm mới lại khuôn mặt Đức Ki-tô. Mẹ đang sửa lại dáng đứng dáng đi già nua chống gậy lợm khòm, sửa lại cách hưu non an nhàn thảnh thơi rảnh rỗi của Giáo Hội, để làm mới lại một Đức Ki-tô trẻ trung, mạnh khỏe, năng động bước những bước xuống hiệp hành với toàn thể dân Chúa và nhân loại.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cùng với Giáo Hội, lắng nghe và sống chuẩn mực Lời Chúa Ki-tô giữa lòng đời. Amen.

12/02 THỨ BẢY TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN

1V 12,26-32;13,33-34 / Mc 8,1-10

CHÚA TRÂN TRỌNG SỰ HY SINH BÉ NHỎ

“Họ ăn no nê”.

Có câu chuyện kể từ dãy nhà trọ ở quận 7. Có 8 phòng trong dãy nhà trọ với hơn 25 con người ta từ miền Trung vào Sài Gòn kiếm sống. Có phòng chỉ có 1 người, có phòng đến 5 người. Những ngày cách ly vì covid, họ hứa với nhau “cùng đói, cùng no”, “cùng ép không, cùng không ép”. Lợn rau, ký gạo, rổ cá, con gà, thùng mì tôm thiện nguyện nhận từ đầu ngõ, đều chia đều cho nhau để sống. Và họ đã qua được gần 4 tháng trời trong cảnh thiếu thốn chung.

Hoá ra, họ đang làm một phép lạ “bánh hoá nhiều”, hay phép lạ “tấm bánh bẻ ra” giữa cơn cùng khổ. Nhờ nương tựa vào nhau, mà tất cả đều còn. Giả sử có ai đó quá no đủ, và ai đó quá thiếu đói, thì chắc chắn người quá thiếu đói kia sẽ nhiễm bệnh, và lây lan cho tất cả. Bây giờ thì chắc được mấy ai còn.

Không biết họ là ai và có ai là người công giáo không. Nhưng hình ảnh ấy, đã cho thấy giá trị của sự hiệp hành, tự căn bản, là một tình hiệp nhất, thương yêu cùng hướng tới điều thiện hảo. Và ấy là hình ảnh, là cuộc sống đẹp lòng Thiên Chúa.

Bởi Thiên Chúa có cách yêu và cách chăm sóc của Người cho con cái Người. Phép lạ bánh hoá ra nhiều cho thấy Chúa Giê-su rất bận tâm đến đời sống thể lý của con người, và nhân chuyện có người bằng lòng dâng hiến phần sự sống của mình, Chúa làm phép lạ nuôi ngàn dân. Chúa trân trọng sự hy sinh phần sự sống của mình, vì đó chính là nét đẹp của tình yêu thương giống như nét đẹp tình yêu thương của Chúa: Chỉ một tấm bánh thánh thể Người bẻ ra, mà nuôi dưỡng cả nhân loại, để có đủ sức mà vượt qua hành trình dương thế, tiến vào cõi sống muôn đời trong Nước Thiên Chúa vĩnh cửu.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình biết bẻ tấm bánh đời mình ra mà nuôi nhau, và luôn còn có nhau trong Chúa. Amen.

13/02 CHÚA NHẬT 6 THƯỜNG NIÊN
Gr 17,5-8 / 1Cr 15,12.16-20. Lc 6, 17.20-26

SỐNG THẬT ĐÚNG PHIÊN BẢN CỦA CHÚA KI-TÔ

“Phúc cho những kẻ nghèo khó. Khốn cho các người là kẻ giàu có”.

Khi Chúa Giê-su nói “phúc cho những kẻ nghèo khó”, chỉ chính Người, là kẻ nghèo khó chuẩn mực, nghèo khó hơn ai hết. Sự nghèo khó của Người không chỉ là “không bận tâm tới nhu cầu vật chất”, mà còn là “hoàn toàn tín thác vào Cha, đặt vận mệnh đời mình trong tay Cha”. Cũng vậy, với các phúc đau buồn, khóc lóc, đói khát, bị ghét bỏ...thì cũng chính Người là chuẩn mực đau buồn, khóc lóc, đói khát, bị ghét bỏ.

Đường đường là một vị Thiên Chúa cao cả, vinh quang, uy quyền, Người đã tự đồng hoá mình với thân phận “khó nghèo, đói khát, đau khổ, bị ghét bỏ” của đám người cùng đing. Như thế mà Người hoàn toàn hạnh phúc. Hạnh phúc vì làm đẹp ý Cha. Hạnh phúc vì “chịu nghèo khó, đói khát, đau khổ, bị ghét bỏ để đem lại hạnh phúc cho người nghèo khó, đói khát, đau khổ, bị ghét bỏ”. Người đã rao giảng chính điều Người đã sống.

Còn chúng ta, khi loan báo lại cho mọi người, rằng Chúa Giê-su đã nói “phúc cho những kẻ nghèo khó”, thì chúng ta chưa hẳn đã là người nghèo khó, chưa hẳn đã là người có tinh thần nghèo khó, hoặc còn có thể là chúng ta vẫn đang giàu có, đang tìm kiếm cái vinh quang, an nhàn, giàu có và nhất là còn đang cách biệt, phân biệt đối xử với người nghèo khó!

Ngôn hành bất nhất, đang là một khuyết điểm lớn, làm giảm đi uy tín của Chúa Giê-su, của Giáo Hội. Vì thế, Giáo Hội đang chấn chỉnh bằng cái xuống bước hiệp hành, để mỗi người và cả Giáo Hội phải trở nên đúng thực là phiên bản của Chúa Ki-tô.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hãy trước tiên hãy sống đúng chuẩn mực nghèo khó của Chúa Ki-tô, nên giống Chúa Ki-tô, đặt trọn vận mệnh đời mình trong bàn tay quan phòng kỳ diệu của Chúa Cha uy quyền và giàu lòng thương xót. Amen.

14/02 THỨ HAI TUẦN 6 TN

Gc 1,1-11 / Mc 8,11-13

ĐỪNG THỬ THÁCH THIÊN CHÚA

“Tại sao thế hệ này lại xin điêm lạ?”

Chúa Giê-su đã giảng dạy Tin Mừng Nước Thiên Chúa cùng với biết bao phép lạ diệu kỳ, để mang lại bình an hạnh phúc cho con người. Thế nhưng, nhiều người biệt phái vẫn chưa tin vào Lời Tin Mừng, và chưa tin vào Chúa Giê-su, đấng Messia. Họ đòi hỏi Người cho xem điêm lạ từ trời để thử thách Người.

Chưa đủ tin và thử thách Thiên Chúa, vẫn đang là thái độ sống đạo của chúng ta. Chúa đã làm bao nhiêu điều lạ lùng kỳ diệu trong cuộc đời mỗi chúng ta, mà chúng ta không nhận ra, lại dám vỗ ngực tự hào rằng, tất cả những gì mình đang có, đang được là do tài năng, hiểu biết, sự khôn ngoan của mình.

Nhớ câu chuyện, có ông Năm Thắng, không theo đạo nào, nhưng ông tin có “đấng trên đầu trên cổ và ông bà” phù hộ. Ông thường nói: “Mình chẳng làm được gì đâu. Cứ ăn ở ngay lành, thì trời sẽ ban cho”. Trước nhà ông có cái “bàn thiên”. Những năm đói sau 1975, ai trồng ngô khoai cũng trồng có trái, có củ để ăn cho đỡ đói. Riêng với nhà ông những trái ngô, những củ khoai đầu tiên, ông đem về đặt trên “bàn thiên” và thấp hương tạ ơn trời đất. Sau đó, cả nhà mới được hưởng dùng. Một hôm nọ, thấy có một viên gạch đặt trên bàn thiên. Ai cũng hiểu là ông sắp xây nhà... Ông nói: “Trời cho và trời cứ mãi cho”.

Đúng là một người lương, là một người lương thiện. Còn chúng ta, vẫn đang đòi Chúa làm phép lạ theo ý mình. Cầu được ước thấy có nhiều tiền, thì Chúa mình linh. Còn cầu không được, ước không thấy có đồng nào, thì giảm sút lòng tin nơi Chúa.

Đừng kiêu căng thử thách Thiên Chúa. Hãy khiêm nhường nhận ra bao hồng ân của Người, và hãy Tin Cây Mến Người mà thôi. Cuộc đời của mỗi chúng ta là muôn muôn vàn phép lạ.

Lạy Chúa xin cho các gia đình nhận ra muôn hồng ân Chúa ban, luôn hết lòng tin cậy mến Chúa và tạ ơn Chúa. Amen.

15/02 THỨ BA TUẦN 6 TN

Gc 1,12-18 / Mc 8,14-21

HÃY TIN VÀO CHÚA, ĐỪNG LOẠI TRỪ CHÚA...

“Các con hãy ý tứ giữ mình khỏi men biệt phái và men Hêrôđê”

Người biệt phái không tin vào Chúa Giê-su vì họ kiêu căng, tự mãn, sống giả hình đạo đức, sống ảo về vốn học vốn biết của mình, muốn định hình một Đấng Cứu Thế theo ý mình.

Herode tìm cách sát hại, loại trừ Chúa Giê-su ra khỏi cuộc đời, vì lòng tham quyền lực thế gian, để thoả mãn tâm ý kiêu căng độc quyền thống trị của mình.

Cách sống “không tin và loại trừ Chúa Giê-su” đều là thứ men xấu độc hại, mà người môn đệ Chúa phải tránh.

Chuyện chỉ đem một chiếc bánh lên thuyền, thì có đáng gì phải lo? Các môn đệ đã thấy phép lạ bánh hoá nhiều mà chưa đủ tin Chúa Giê-su đang hiện diện với họ, có thể làm cho một chiếc bánh kia hoá nhiều để cả thầy trò cùng no đủ sao? Rõ ràng là Người có đó, mà họ loại trừ Người ra như kẻ vắng mặt!

Hãy tin vào Chúa Giê-su, đừng cứng tin như người biệt phái, đừng loại trừ Người như Herode.

Thái độ cứng tin và ý hướng loại trừ Chúa Giê-su ra khỏi cuộc sống, vẫn đang còn nhan nhản trong chúng ta, những người mang danh Ki-tô hữu mà sống như kẻ vô thần. Không đủ tin để cậy trông, tín thác vào Chúa. Ý lại sức mình, nên loại trừ Chúa ra. Tự mình lo, không cần Chúa can thiệp. Lúc thất bại thì kêu trách Chúa không nâng đỡ. Khi thành công thì vỗ ngực xưng tên mình là số một. Hôi bệnh thì nhớ tới chuyện bạc tiền và bác sĩ. Hết bệnh lại khen mình biết liệu lót, liệu lo! Không thấy bóng dáng Chúa đâu cả! Không hề tạ ơn Chúa. Lại tự khen mình tài, khen mình giỏi! Không phải là sống như kẻ vô thần đó sao?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tin tuyệt đối vào Chúa, luôn trông cậy Chúa hiện diện và can thiệp vào cuộc sống gia đình, luôn mến yêu và tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh. Amen.

16/02 THỨ TƯ TUẦN 6 TN

Gc 1,19-27 / Mc 8,22-26

CỦA CHO VÀ CÁCH CHO VÔ CÙNG QUÝ GIÁ

“Người mù khỏi hẳn và thấy được mọi vật rõ ràng”.

Chúa Giê-su chữa cho người mù được sáng mắt, nhìn và thấy được mọi vật rõ ràng. Khi tường thuật phép lạ này, Thánh Marco đã cố tình cho thấy Chúa Giê-su có uy quyền và có lòng xót thương: uy quyền cứu rỗi, và lòng xót thương rất khiêm hạ.

Ngôi Lời Thiên Chúa chỉ phán một Lời liền có trời, có đất, có muôn muôn sinh vật. Thế mà, Người không phán liền một lời cho anh mù sáng mắt ngay đi, lại “cầm tay anh, dắt ra khỏi làng, một mình Người với anh, phun nước miếng vào mắt, đặt tay trên anh, hỏi thấy chưa, rồi lại đặt tay lần nữa....”.

Chúa Giê-su đang cất cái “quyền uy phán một lời” kia đi, để thể hiện những cử chỉ rất nhẹ nhàng ân cần tình cảm theo cách của loài người, để tỏ cho thấy “lòng xót thương cần đức khiêm hạ”. Hoá ra, của cho là “sự sáng”, và cách cho là “khiêm nhường ân cần xót thương”. Cả “của cho” và “cách cho” của Chúa Giê-su đều vô cùng quý giá và là bài học cho mỗi chúng ta.

Chúa muốn chúng ta khiêm hạ cúi xuống với người đau yếu, một cái cầm tay, một chút xoa bóp, một lời an ủi đầy hy vọng. Chúa muốn chúng ta giúp đỡ anh em mình nhiệt tâm nhiệt tình vì lòng xót thương, chứ không vì danh dự của người có quyền, có tiền. Đừng vừa bố thí, vừa đay nghiến. Đừng vừa cho đi, vừa dần mặt. Đừng vừa giúp đỡ, vừa rêu rao làm nhục. Đừng vừa cứu vớt, vừa lạm dụng. Đừng vừa thi ân, vừa đòi nợ nghĩa ân!

Ước gì mỗi chúng ta và các gia đình học cách xuống bước hiệp hành rất ân cần, rất khiêm hạ như Chúa Giê-su, để gặp gỡ, thấu hiểu và xót thương, để cho đi, để giúp đỡ, để cứu sống đời nhau, và mọi người nhận ra Tin Mừng Cứu Độ.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con quyết tâm loại trừ thái độ kể cả, cửa quyền, gia trưởng, và mặc lấy lòng xót thương ân cần khiêm hạ của Chúa Giê-su, để sống với nhau và với đời. Amen.

17/02 THỨ NĂM TUẦN 6 TN

Gc 2,1-9 / Mc 8,27-33

SỨ VỤ ĐỨC KI-TÔ, THÁNH Ý VÀ THÁNH GIÁ

“Thầy là Đấng Kitô. Con Người sẽ phải chịu khổ nhiều”.

Sứ vụ của Đức Ki-tô là chu toàn Thánh Ý Cha. Mà Thánh Ý Cha là cứu chuộc nhân loại bằng cái chết, và phục sinh. Thánh Ý là thánh giá. Chu toàn thánh Ý Cha là phải chấp nhận thánh giá. Từ chối thánh giá là không thể chu toàn thánh Ý. Và khai trừ thánh giá, là việc của Sa-tan, là âm mưu của Satan, vì Sa-tan sợ Thánh Giá Chúa Ki-tô tiêu diệt chúng.

Nhờ Máu giao hoà của Chúa Ki-tô, chúng ta được tẩy xoá vết nhơ nguyên tội, và được chuộc lại ơn nghĩa tử của Thiên Chúa. Nghĩa tử của Thiên Chúa thì thông hiệp với Thiên Chúa Ba Ngôi, và tham gia sứ vụ với Chúa Ki-tô, mới xứng danh là Ki-tô Hữu nghĩa tử. Vì thế, mỗi chúng ta được vinh dự chu toàn “thánh ý và thánh giá” trong cuộc đời mình, để nối tiếp ơn cứu chuộc của Chúa Ki-tô đến cho mọi người, mọi nhà.

Không có khổ đau hy sinh, thì gia đình không thể có hạnh phúc. Chúc cho người khoẻ mạnh, mà không sẻ chia cho người muổng cháo, ly sữa, viên thuốc, thì còn lâu người mới khoẻ mạnh. Muốn cứu giúp người cùng khổ mà ngồi trên gác tay kêu người lên, thì người còn sức đâu mà bước lên. Vợ chồng già dắt nhau lên nhà xứ lãnh quà tết, về được đến nhà, nằm liệt bỏ ăn tết, quà tết hầy còn nguyên! Không chấp nhận thua thiệt, mất mát, hy sinh, thì khó lòng mà giới thiệu một Chúa Ki-tô cứu thế.

Cụ già Ân ở một mình trong núi, quá đói, lết ra tới làng để xin ăn. Vừa kịp tới làng đã lăn ra chết. Có người nói: “Sao chúng mình không nhắc nhau thăm viếng, giúp đỡ cụ? Người kia nói: “Chúng ta chưa cùng Chúa Ki-tô xuống bước hiệp hành, chưa hạ mình, chưa dám hy sinh mà xuống bước như Chúa”. Người khác bảo: “Đúng rồi! Đường vào núi, không đi xe hơi được!”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình dám sống, dám chết cho nhau và cho mọi người, để nhà nhà vui, người người vui. Amen.

18/02 THỨ SÁU TUẦN 6 TN

Gc 2,14-24.26 / Mc 8,34-39

CHIỤ MẮT MẠNG SỐNG MÌNH, VÌ TIN MỪNG

“Ai chịu mất mạng sống mình vì Ta và vì Phúc Âm thì sẽ cứu được mạng sống mình”.

Chúa Giê-su chu toàn Thánh ý Cha, và con đường Người đi là con đường khổ nạn và phục sinh vinh hiển. Thánh Ý Chúa Cha là xót thương cứu rỗi nhân loại. Lòng xót thương cứu rỗi được tỏ bày nơi cuộc tử nạn và phục sinh của Chúa Giê-su Ki-tô. Vì thế, có thể nói: Thánh ý luôn luôn là Thánh Giá, và Thánh Giá là vinh dự của mỗi Ki-tô hữu.

Chúa Giê-su nói: “Ai chịu mất mạng sống mình vì Ta và vì Phúc Âm thì sẽ cứu được mạng sống mình”. Người mời gọi chúng ta đón nhận lòng xót thương và ơn cứu rỗi, bằng cách từ bỏ mình và vác thập giá đời mình. Không từ bỏ mình, thì không thể yêu thương ai được. Không chấp nhận thua thiệt, đau khổ về mình, thì không chứng tỏ được tình yêu đối với ai.

Vì thế, tin vào Chúa Giê-su, là cùng sống với Người như Người đã sống. Đức tin ấy phải được tỏ bày bằng hy sinh, bằng bác ái, bằng việc bẻ tấm bánh đời mình ra mà chia sẻ cho người. Thánh Giacôbê viết: “Nếu có anh chị em nào không cơm ăn áo mặc, mà có kẻ trong anh em lại bảo họ rằng: "Chúc anh chị em đi bình an, và ăn no mặc ấm", mà anh em lại không cho họ những gì cần dùng cho thân xác, thì nào có ích gì? Về đức tin cũng vậy, nếu không có việc làm, là đức tin chết tận gốc rễ”.

Con gái gửi về cho ông bà Tư hai triệu ăn tết. Nghe tin một bạn già sắp mổ tim, ông Tư gửi số tiền đó cho bạn. Biết vậy, bà Tư nói: “Anh già mình có điên không vậy. Mình cũng bệnh, cũng già!”. Ông Tư trả lời: “Không sao em à. Mình chưa phải mổ. Anh nghe nói trên trời toàn là những người điên điên dại dại vậy mà!”. Bà Tư cười. Bà không giấu nổi nỗi vui mừng...

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình can đảm từ bỏ mình, dám hy sinh cho nhau, và cho mọi người, vì Tin Mừng. Amen.

19/02 THỨ BẢY TUẦN 6 TN

Gc 3,1-10 / Mc 9,1-12 (hặc Mc 9,2-13)

HẠT BỤI ĐỜI MÌNH SẼ BIẾN HÌNH

“Người biến hình trước mặt các ông”.

Sau khi mời gọi các môn đệ từ bỏ mình, vác thập giá mình mà theo Người, Chúa Giê-su đưa ba môn đệ lên núi và Người biến hình trước mặt các ông. Người muốn cho các ông thấy trước vẻ tuyệt mỹ vinh quang nơi thân xác phục sinh của Người. Việc đàm đạo với Elia và Môi-sê cho các ông biết những người công chính được sống trong Nước Thiên Chúa. Và tiếng Chúa Cha phán: “Đây là Con Ta rất yêu dấu, các ngươi hãy nghe lời Người” để các ông vững tin Lời Người: “Ai chịu mất mạng sống mình vì Ta và vì Phúc Âm thì sẽ cứu được mạng sống mình”.

Hẳn là ai cũng thấy: dầu có là mỹ nữ hay nhân tài, đại nhân hay đại gia, giàu có hay nghèo khó, người mình dầu yêu từng ôm ấp hay kẻ từng làm sỉ nhục mình... thì sau lúc tắt hơi, thân xác cũng bất động, biến sắc, đổi màu, đổi mùi... rồi hư, rồi thối. Thân phận con người đúng là ất tử và trở về tro bụi.

Thế nhưng, với các Ki-tô hữu, thì hạt bụi không phải dầu chấm hết của một đời người, vì nhờ cái chết và sự phục sinh của Chúa Ki-tô, mà những ai tin vào Người, cùng chết vì yêu như Người, sẽ được Người cho thân xác phục sinh vinh hiển sáng láng như thân xác biến hình của Người hôm nay.

“Cùng chết với Người, sẽ cùng phục sinh với Người”, đó phải là ý sống của mỗi chúng ta. Chết cái tôi, để sống cái ‘chúng ta’. Chết cái riêng, để sống cái chung, trong gia đình, trong giáo hội. Chết cái phù vân, để sống cái vĩnh cửu. Chết lòng ganh tỵ bất hoà, để sống cái yêu thương, hiệp nhất. Chết đời mình, để yêu và làm cho nhà mình, cho nhà người vui sống... và bây giờ, hạt bụi đời mình sẽ biến hình nên sự sống mới sáng láng vinh hiển với Chúa Giê-su trong Nước Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin củng cố đức tin phục sinh nơi các gia đình, để họ hy sinh cho nhau vui sống đời này, sum họp ở đời sau. Amen.

20/02 CHÚA NHẬT 7 THƯỜNG NIÊN

1Sm 26,2.7-9.12-13.22-23/ 1Cr 15,45-49 / Lc 6,27-38

THƯƠNG XÓT NGƯỜI, NHƯ CHA ĐÃ XÓT THƯƠNG

“Hãy tỏ lòng thương xót như Cha các con hay thương xót”.

Lòng xót thương người không phải là khẩu hiệu, mà là một đời sống. Chúa Giê-su dạy chúng ta hãy có lòng xót thương người, cách thiết thực: “Yêu kẻ thù, làm ơn cho những kẻ ghét mình, chúc phúc cho những kẻ nguyền rủa mình, cầu nguyện cho những kẻ vu khống mình. Ai vả má bên này, thì đưa cả má bên kia; ai lột áo ngoài, thì cũng đừng cản họ lấy áo trong. Ai xin, thì hãy cho và ai lấy gì, thì đừng đòi lại”.

Nếu các Ki-tô hữu cũng xót thương, giúp đỡ người vừa ý mình, người đua nịnh tâng bốc mình, thì có hơn gì người thế gian. Vì thế, Chúa Giê-su muốn chúng ta có lòng xót thương, lòng nhân từ của Thiên Chúa, lấy cách yêu của Chúa làm chuẩn mực cho chúng ta. Lời Chúa dạy, chính là đời sống của Chúa. Con người bất tuân, chống lại Thiên Chúa, phủ nhận Thiên Chúa, nhưng Người vẫn xót thương và cứu rỗi. Chúa vẫn làm mưa trên ruộng người lành, kẻ dữ. Cả người tin Chúa, người không tin Chúa, người chống lại Chúa, đều vẫn hít thở cùng một bầu không khí trong lành. Chúa vẫn đổ tràn biết bao ân huệ cho người tội lỗi, và chờ họ trở về trong lòng yêu thương của Chúa.

Lời Chúa mời gọi chúng ta rà soát và chấn chỉnh cách xót thương của mình cho đúng với lòng Chúa ước mong.

Có anh kia, uống rượu, nghiện rượu, rồi đổ bệnh xơ gan nặng. Bệnh viện trả về. Nhà nghèo xơ nghèo xác. Các mẹ công giáo vận động quyên góp giúp đỡ anh. Nhiều người lương giáo xót thương giúp đỡ. Nhưng cũng có vài Ki-tô hữu đã không giúp gì, lại còn buông lời nặng nề: “Nó uống rượu cả đời, mà giúp nó làm chi?”. Hoá ra, người “đáng thương” không chỉ là anh Đòi, mà còn là những người không biết xót thương!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tạ ơn Chúa xót thương, bằng việc xót thương người như Chúa đã xót thương. Amen.

21/02 THỨ HAI TUẦN 7 TN

Gc 3,13-18 / Mc 9,13-28

CẦU XIN VỚI LÒNG TIN

“Tôi tin, xin Thầy trợ giúp đức tin hèn kém của tôi”.

Cha đứa trẻ bị quỷ ám, thưa với Chúa Giê-su: “Tôi đã xin các môn đệ Thầy trừ quỷ, mà họ bất lực....Nhưng nếu Thầy có thể làm được gì thì xin Thầy thương giúp chúng tôi”. Chúa Giê-su nói: “Sao lại nói: Nếu Thầy có thể? Với kẻ nào tin, thì mọi sự đều có thể được”. Tức thì, cha đứa bé khóc lóc kêu lên: “Thưa Thầy tôi tin, xin Thầy trợ giúp lòng tin yếu kém của tôi”.

Chúa Giê-su có uy quyền và có lòng xót thương. Uy quyền của Người không phải để trừng phạt nhưng là để thi thố lòng thương của Thiên Chúa. Vì thế, điều Chúa muốn nơi chúng ta là trước tiên hãy “tin vào Người”, rồi mới đến việc “cầu xin với lòng tin”. Cầu xin mà chẳng tin, thì việc cầu xin ấy là việc “cầu may, hoặc để “thử thách Chúa”. Cha đứa trẻ bị quỷ ám đã kịp nhận ra đức tin hèn kém của mình, và xin Chúa thêm đức tin, để được Người chữa lành cho đứa trẻ.

Chúng ta cũng hãy xin Chúa ban thêm đức tin, để chúng ta luôn cầu xin Chúa với lòng tin kiên vững. Ước gì, không còn ai “van, cầu, khẩn, vái” theo kiểu cầu may, được thì tin, không được thì thôi. Bởi cách cầu xin ấy không đẹp lòng Chúa, và còn là sự thử thách Thiên Chúa, một xúc phạm đến Thiên Chúa.

Cùng với lời cầu xin, Chúa còn dạy hãy ăn chay và cầu nguyện. Chúa muốn chúng ta hãy cộng tác với Người bằng những hy sinh, và nhất là cầu nguyện, nghĩa là sống thân tình với Người luôn luôn trong tình cha con. Đừng như đứa con chỉ nhớ đến cha mình, chỉ gõ cửa cha mình và gọi hai tiếng “cha ơi” lúc túng tiền, lúc nợ nần, lúc khốn khó, thất bại!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tin cậy mến Chúa hết lòng, và xin Chúa chữa lành bao bệnh tật hồn xác. Amen.

22/02 LẬP TÔNG TÒA THÁNH PHÊ-RÔ

1Pr 5,1-4 / Mt 16,13-19

TIN TƯỞNG, CẦU NGUYỆN VÀ CỘNG TÁC...

“Con là Đá, Cha sẽ trao cho con chìa khoá nước trời”.

Ngai tòa thánh Phê-rô, vị Giáo Hoàng đầu tiên, còn được lưu giữ trong đại thánh đường Thánh Phê-rô tại Roma. Đây là biểu tượng cho uy quyền của Đức Giáo Hoàng như là Thầy dạy, là Thượng Tế và là mục tử của Hội Thánh toàn cầu.

Lời tuyên xưng của Phê-rô: “Thầy là Đức Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống”, được Chúa Giê-su chấp nhận. Người xác nhận đây không phải là lời của trí hiểu loài người, nhưng là lời mạc khải của Thiên Chúa. “Hỡi Simon con ông Giona, con có phúc, vì chẳng phải xác thịt máu huyết mạc khải cho con, nhưng là Cha Thầy, Đấng ngự trên trời”. Và đây cũng là dấu chỉ thông hiệp mà Chúa Giê-su nhận ra Thánh Ý Chúa Cha trong việc chọn người cai quản Hội Thánh của Người. Vì thế, Chúa Giê-su nói: “VẬY THẦY BẢO CON BIẾT: Con là Đá, trên đá này Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và cửa địa ngục sẽ không thắng được”.

Mừng lễ kính việc lập tông tòa Thánh Phê-rô, phụng vụ nhắc nhở chúng ta về quyền tối thượng của Đức Giáo Hoàng, và sự vững bền của Giáo Hội Chúa Ki-tô trên nền đá tảng Đức Tin các Tông đồ. Phụng vụ mời gọi chúng ta tạ ơn Chúa đã thiết lập Giáo Hội của Người, đồng thời, hãy tin tưởng Giáo Hội, cầu nguyện cho Đức Giáo Hoàng và Giáo Hội, nhiệt thành cộng tác với Giáo Hội để mang Tin Mừng cứu độ đến cho muôn dân.

Ý nghĩa này càng thiết thực hơn với chúng ta trong giai đoạn này, vì Giáo Hội đang mời gọi chúng ta hiệp hành với Chúa Ki-tô, hiệp hành với Giáo Hội, và với nhau trong tinh thần “hiệp thông, tham gia và cùng chu toàn sứ vụ” của Giáo Hội.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống tinh thần “hiệp thông, tham gia và sứ vụ” trong gia đình của mình, để mỗi gia đình sẽ trở nên giáo hội thu nhỏ “của sự thật, bình an, hạnh phúc”, và trở nên lời chứng về Nước Thiên Chúa ở trần gian. Amen.

22/02 THỨ BA TUẦN 7 TN

Gc 4, 1-10; Mc 9, 29-36

LÀM SAO XOÁ ĐƯỢC ƯỚC MƠ “LÀM LỚN”.

“Con Người sẽ bị nộp. Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết”.

Làm người ai cũng có những ước mơ. Trong chỉ một con người, mà có muôn vàn ước mơ. Nhưng, rất có thể, trong muôn vàn ước mơ không đếm xuê ấy, lại chẳng có lấy được một ước mơ mang tên “ước mơ đẹp lòng Chúa”.

Ngay cả các môn đệ của Chúa Giê-su, được Người dạy dỗ, huấn luyện, cho thấy cả dung mạo đích thực của Con Thiên Chúa nơi “con người Giê-su” qua cuộc biến hình...ây thế mà, lòng các ông vẫn còn đầy ắp những ước mơ rất trần gian, rất đời thường: “Ước mơ được làm lớn trong Nước Chúa”. Rõ là, các ông đang hiểu Nước Chúa như một cơ cấu chính thể dân sự.

Và vì thế, lời tiên báo về cuộc tử nạn và phục sinh của Chúa Giê-su, có vẻ lạc lõng, mất hút, chẳng ăn nhập gì với họ.

Biết các môn đệ của mình đang “ước mơ đời”, Người dạy các ông “ước mơ trời”. Muốn làm lớn, thì hãy xoá đi những ước mơ “an nhàn, thụ hưởng, quyền hành, chỉ tay, ra lệnh”, và hãy bước xuống, hãy cúi xuống, hãy chạ xuống, hãy quỳ xuống làm người tôi tớ hầu hạ, phục vụ anh em. Cung cách làm lớn theo chuẩn mực ấy, là cung cách của chính Chúa Giê-su.

Bài học làm lớn của Chúa Giê-su, đã biến thể thành bài “hiệp hành” trong Giáo Hội hôm nay. Ước gì mọi người sẽ hiệp hành với Giáo Hội, trước tiên ngay trong gia đình mình. Cha mẹ hy sinh mạng sống mình vì yêu nhau, vì yêu con cái. Thân thiết, lắng nghe, phân định thấu hiểu để giúp nhau nên thánh. Con cái hiếu thảo bằng sự hy sinh, làm vui lòng cha mẹ già, và nhất là nối tiếp một “ước mơ đẹp lòng Chúa” đến thế hệ con cháu.

Lạy Chúa, xin xoá nơi các gia đình ước mơ làm lớn theo kiểu gia trưởng có quyền, hoặc, có tiền là có quyền; và xây dựng ước mơ “hiến thân hy sinh phục vụ” nhau vì Nước Trời. Amen.

23/02 THỨ TƯ TUẦN 7 TN

Gc 4,13b-18 / Mc 9,37-39

LÀM MỚI LẠI CHÂN DUNG ĐỨC KI-TÔ SỰ THẬT

“Ai không chống đối các con, là ủng hộ các con”.

Chúa Giê-su là Sự Thật. Nơi Người, không có điều chi dối trá. Lời Người là Sự Thật vĩnh cửu, là Sự Thật dẫn chúng ta đến sự sống vĩnh cửu. Cuộc đời Người là Sự Thật chứng minh cho Lời Người đã dạy. Không có Lời nào Người đã nói, mà Người đã không làm. Người không nói một đường, làm một nẻo.

Sống trong sự thật vẫn luôn là một thách thức lớn, một thách thức luôn luôn khó đối với mỗi con người, không kể là thành phần, giai cấp hay trình độ học hàm học vị nào cả! Bởi, sự dối trá vẫn là kế hoạch của Sa-tan và còn là di chứng tật nguyên của nguyên tổ để lại. Nếu nguyên tổ đã sống trong sự thật, thì hẳn là đã không có chuyện lẩn trốn, ẩn nấp, như trò chơi “cút bắt” để Chúa phải lên tiếng: “Adong! Người ở đâu rồi”.

Với Chúa Giê-su, chuyện thật ra thật, chuyện giả ra giả. Không có chuyện che đậy, hay giấu nhẹm. Chuyện trong bóng tối sẽ phơi trên mái nhà! Vì thế, “nếu có ai nhân danh Thầy mà trừ quỷ, thì cũng đừng ngăn cấm họ, vì chẳng ai có thể nhân danh Thầy mà làm phép lạ, rồi liền đó lại nói xấu Thầy”.

Không có chuyện vừa ủng hộ, vừa chống đối. Cũng chẳng có chuyện nói Lời rất thật, mà sống rất dối. Không thể mượn danh Chúa để đánh bóng về đạo đức bên ngoài của mình. Thời kỳ ấy đã xưa rồi. Vết xe đổ dối trá ấy đã lộ lộ rồi!

Đây là lúc mà Giáo Hội đắm ngực mình, và khẩn cấp làm mới lại chân dung Đức Ki-tô Sự Thật giữa lòng thế giới đang quá nhiều dối trá. Ước gì các gia đình hãy sống thật lòng với Chúa và thật lòng với nhau. Bởi vì, nếu dám dối với Chúa, thì không khó gì, không ngại gì, mà chẳng dối với nhau. Sự dối trá cắt đứt tương quan nghĩa tình với Chúa, và làm đổ nát gia đình.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống như đang sống trước mặt Chúa, để mọi việc làm là sự thật đẹp lòng Chúa luôn. Amen.

24/02 THỨ NĂM TUẦN 7 TN

Gc 5,1-6 / Mc 9,40-49 (hoặc Mc 9,41-50)

TẤT CẢ VÌ SỰ SỐNG VĨNH CỬU

“Thà con mất một tay mà được vào cõi sống, còn hơn đủ cả hai tay mà phải vào hoả ngục”.

Chúa Giê-su mời gọi chúng ta hướng cùng đích cuộc đời mình đến sự sống vĩnh cửu trong Nước Thiên Chúa. Sự sống vĩnh cửu là sự sống quý giá, mà chính Người đã chuộc lại cho chúng ta bằng giá máu của Người. Vì thế, tất cả những suy nghĩ, lời nói, việc làm nào mà không có ích lợi cho phần rỗi đời đời, thì hãy can đảm quyết tâm bỏ đi.

Hãy quảng đại làm việc lành, làm việc bác ái, cho kẻ đói ăn, cho kẻ khát uống...chứ đừng hẹp hòi ích kỷ vô cảm.

Hãy làm gương sáng đạo đức cho con cháu, cho mọi người, nhất là những kẻ bé mọn, chứ đừng làm gương mù gương xấu.

Hãy sống công chính ngay lành, chứ đừng sống buông thả, vô độ, bất chính, tội lỗi. Hãy tránh dịp tội và can đảm khước từ những cám dỗ, những quyến rũ bất chính.

Chúa Giê-su dạy chúng ta phải dứt khoát với tội lỗi, và thà hy sinh sự sống thân xác này, để bảo vệ sự sống vĩnh cửu đời sau. Vì thế, đừng dung túng, đừng khoan nhượng với những dục vọng hư hèn của thân xác. Và cũng đừng ở lý trong vũng tội.

Lời Chúa thiết thực, gần gũi, và nói chính xác về những hư hèn của chúng ta hôm nay. Ước gì các gia đình nhận ra lòng yêu thương và nỗi khát khao cứu rỗi của Chúa, để quý chuộng Lời Người, lắng nghe, và quyết tâm sống theo Lời Người, làm mới lại cuộc đời mình, để được ơn cứu rỗi là sự sống đời đời.

Mỗi ngày đời đi qua, chúng ta tiến gần hơn tới sự sống đời sau. Xin đừng ai ảo tưởng sự sống trần gian này bền vững mà mãi mê hưởng thụ, mà quên làm lành, lánh dữ!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình giúp nhau làm việc lành, giúp nhau sống công chính nhờ sống Lời Chúa Giê-su, nhờ luôn kết hiệp với Thánh Thể Chúa, và khát khao sống đời đời. Amen.

25/02 THỨ SÁU TUẦN 7 TN

Gc 5,9-12 / Mc 10,1-12

QUẢNG ĐẠI HY HIẾN CHO NHAU...

“Thiên Chúa đã kết hợp, loài người không được phân rẽ”.

Có người nói thất bại lớn nhất đời người là vợ chồng không giữ được hạnh phúc, là vợ chồng để bỏ nhau, là ly thân ly dị. Bởi, việc ly dị vợ chồng dẫn tới quá nhiều hậu quả bi đát, không chỉ cho đôi vợ chồng ấy, không chỉ cho con cái của họ, mà còn gây bao nhiêu nung nấu cho cả xã hội nữa.

Có người lại nói ngoại tình là nguyên nhân chính yếu dẫn đến ly dị, nhưng thiết tưởng, lý do chính là sự ích kỷ trong tình yêu. Vì không yêu người, chỉ yêu mình. Vì yêu mình nhiều hơn yêu người, nên vợ chồng không thể hy sinh cho nhau từ chút nhỏ. Cha mẹ vì nghĩ đến cái riêng tư của mình mà chia tay nhau, không bận tâm đến nỗi đau của con cái, nhất là lúc con cái còn nhỏ. Ảnh hưởng tâm lý trên những đứa con mà cha mẹ ly dị, là một vết thương sâu nặng, có khi cả đời không lành lại được.

Chúa Giê-su đã nâng hôn nhân tự nhiên lên hàng bí tích, nghĩa là, cuộc sống hôn nhân được thánh hoá và chúc phúc bằng ân sủng thiêng liêng. Thế nhưng, trào lưu tục hoá và cá nhân chủ nghĩa đã tràn vào đời sống các gia đình công giáo, và phá đổ hôn nhân gia đình một cách không thương tiếc. Có người đã ly dị chồng, ly dị vợ mà còn cho rằng: đó là một sự giải thoát cần thiết, một sự giải thoát thành công! Tưởng chừng chân ở đó, lại tiếp tục một đời chồng, một đời vợ cho vừa ý cái riêng tư của mình, còn con cái thì mặc kệ chúng, ra sao thì ra. Thử hỏi, họ có bình an hạnh phúc thật không? Họ đang tỏ ra vô ơn với Chúa.

Ước gì các gia đình công giáo tìm được bình an hạnh phúc thật trong tình yêu quảng đại hy hiến cho nhau, và cho con cái, cùng yêu Chúa, cùng yêu nhau, cùng giữ luật đơn hôn và vĩnh hôn, để cả gia đình còn hy vọng sum họp trong Nước Chúa.

Lạy Chúa xin cho các vợ chồng biết yêu cách quảng đại như Chúa đã yêu, và cảm nghiệm được hạnh phúc dâng hiến. Amen.

26/02 THỨ BẢY TUẦN 7 TN

Gc 5,13-20 / Mc 10,13-16

GIA ĐÌNH CÙNG SỐNG ĐỨC TIN CÂY MẸN CHÚA

“Ai không đón nhận nước Thiên Chúa như trẻ nhỏ, sẽ không được vào nước đó”.

Trẻ thơ yêu mến đơn sơ, tin tưởng trọn vẹn, và đặt mình hoàn toàn vào lòng yêu thương của cha mẹ. Đói, đòi ăn. Khát, đòi uống. Đau, kêu đau. Mừng, thì vui cười rất thật... Cha mẹ nào cũng sung sướng hạnh phúc khi nhìn thấy con trẻ mình tập nói theo mẹ từng tiếng một cho đến lúc nói được một câu đôi ba đến năm bảy từ; mừng nhìn con tập bước theo cha từng bước một đến lúc con chạy nhảy vui đùa bên trái bóng nhỏ!

Chúa Giê-su lấy hình ảnh trẻ thơ đáng yêu để mời gọi chúng ta, những người lớn ở đời, hãy luôn là con nít trong lòng yêu của Thiên Chúa. Hãy đặt lòng yêu mến, tin tưởng, trông cậy tuyệt đối vào Chúa, và hãy sống chân thành thật thà với Chúa. Hãy luôn sống trong sự chăm sóc của Chúa và sống như sống dưới mắt của Chúa. Không có quá nhiều âu lo trong đời sống trần gian, vì đã có Chúa lo cách hoàn hảo nhất. Không có quá nhiều chọn lựa để gửi gắm, vì chỉ có một chọn lựa duy nhất là chọn Chúa làm nơi tin thác hoàn toàn, vì có Chúa, là có tất cả.

Bởi vì, Đức tin vào Thiên Chúa không cho phép chúng ta nghi ngờ về quyền năng và lòng thương xót. Đức trông cậy không cho phép chúng ta thử thách hay cầu may nơi Chúa, nhưng phải hoàn toàn hy vọng, và hy vọng vững chắc. Đức yêu mến không cho phép chúng ta yêu mến nửa vời, yêu mến nước đôi, nhưng phải yêu mến Chúa trên hết mọi sự đời này.

Ước gì các gia đình thôi thúc nhau sống đức Tin Cây Mến Chúa trọn vẹn, để cuộc sống gia đình trở nên cuộc sống thiên đường ngay hôm nay, trong cõi đời tạm bợ, chóng qua này.

Lạy Chúa, mỗi gia đình đều có muôn vàn nỗi đau, nỗi lo, nhưng xin Chúa giúp cho các gia đình tìm thấy niềm bình an hạnh phúc khi Tin Cây Mến Chúa trên hết mọi sự đời. Amen.

27/02 CHÚA NHẬT VIII THƯỜNG NIÊN

Hc 27,4-7 / 1Cr 15,54-58 / Lc 6,39-45

NGƯỜI TỐT, NGHĨ TỐT CHO NGƯỜI

“Miệng nói những điều đầy ứ trong lòng”.

Chúa Giê-su nói: “Người hiền, bởi lòng tích chứa điều lành, nên phát xuất sự thiện; và kẻ dữ, bởi tích đầy lòng ác, nên phát xuất điều ác: vì lòng đầy, thì miệng mới nói ra”.

Chúa dạy chúng ta hãy sống công chính. Và muốn sống công chính thì phải tích chứa điều lành, điều thiện, điều công chính trong lòng. Bao lâu còn chất chứa những ý nghĩ bất chính, bất thiện trong lòng, thì khó lòng mà nên công chính, và cũng không thể dẫn dắt ai nên công chính. “Người mù dẫn người mù được sao?”. Hơn nữa, ai có lòng bất chính, bất thiện, thì nghĩ ai cũng bất chính, bất thiện; luôn xét đoán người khác theo chiều hướng xấu, hoặc không bao giờ thấy được điểm ưu việt, điểm tốt của ai. Mà nếu có ai đó thật tốt, thì cũng tìm cách bôi nhọ, hạ bệ họ xuống cho thoả lòng kiêu căng, ganh tỵ.

Khi nghe đoạn Tin Mừng này, ông Tư hay nói: “Thời nào cũng vậy, vẫn còn đầy dẫy nhan nhản cái loại người nghĩ xấu cho người ta, nói xấu người ta, xét đoán điều xấu, thêm điều đặt chuyện cho người ta, đến nỗi, ngày nào mà không nghĩ xấu, nói xấu, đặt điều là ngày ấy ăn không ngon, ngủ không yên. Thành cái tật rồi! Phải nghĩ tốt cho người khác, mình mới là người tốt”

Ước gì, loại người “nghĩ xấu cho người” không có trong gia đình chúng ta, không có trong hội đoàn, trong giáo xứ chúng ta, bởi vì, sẽ là con vi rút lây lan nhanh đến mức chóng mặt. Loại vi rút bất chính ấy sẽ làm sụp đổ tình yêu thương, sự hiệp nhất hội đoàn, cộng đoàn, và nhất là, phá đổ hạnh phúc gia đình.

Vợ chồng, cha mẹ, con cái hiểu tốt cho nhau. Nhà mình hiểu tốt cho nhà người, cho mọi người. Đó là điều đẹp lòng Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thâm thi câu hát này: “Lạy Chúa, xin giữ miệng con đây. Nguyện xin canh phòng lưỡi con đây. Xin Chúa đừng để lòng trí con vẩn vương mùi đời. Amen”.

28/02 THỨ HAI TUẦN 8 TN

1Pr 1,3-9 / Mc 10,17-27

LÓT TIỀN DƯỚI LƯNG, NẪM CHO NÓ ẨM

“Người hãy đi bán tất cả gia tài rồi đến theo Ta”.

Có chàng trai trẻ muốn nên trọn lành, nhưng khi nghe Chúa nói: “Người hãy đi bán tất cả gia tài rồi đến theo Ta”, thì chàng trai sự mặt buồn bã bỏ đi, vì anh có nhiều của cải. Từ câu chuyện chàng trai trẻ ấy, Chúa Giê-su nói: “Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu có vào nước Thiên Chúa”.

Trong chúng ta, có nhiều người tỏ ra chính chu thi hành luật Chúa, luật Hội Thánh, nhưng vẫn không thể làm chủ của cải tiền bạc được. Vâng! Ở đâu, thời nào, và bất cứ thành phần nào, cũng có người luôn nặng lòng với tiền bạc. Vì thế, có người nói: “Xin ông ấy cái gì cũng được, nhưng đừng bao giờ xin tiền”. Hoặc còn tệ hơn: “Ông ấy chỉ nhận vào, chứ không bao giờ cho đi”. “Không biết, không thấy làm cái gì cả, mà lúc nào cũng nghe ông ta nói thiếu tiền và xin tiền”. “Người mở mắt ra đã nghĩ đến tiền, thì không thể nghĩ đến chuyện gì tốt lành hơn!”

Chúa không cấm chúng ta giàu có. Người còn ban cho chúng ta sự giàu có. Nhưng Người muốn chúng ta không lệ thuộc hay phải làm đầy tớ cho đồng tiền, cho của cải thế gian, bởi, “mọi sự dữ đều đi ngang qua đồng tiền”, chứ không phải “mọi sự tốt lành đều đến từ đồng tiền”. Đồng tiền và của cải vật chất là hồng ân Chúa ban. Chúa muốn chúng ta sử dụng nó, sao cho mình được rồi, và mọi người cùng được rồi. Đừng lệ thuộc nó!

Có cụ ông lót tiền dưới lưng, nằm cho nó ẩm! Sáng nào cũng ngồi dậy đếm lại mấy tờ tiền. Bữa nọ, thấy thiếu 2 ngàn, liền nghi cho thằng cháu nội. Kêu nó tra hỏi. Nó nói không có. Ông cố ép nó. Nó khóc ròng! Tức quá, đến trưa, đếm lại lần nữa. Thấy 2 ngàn dính trong áo gối! Tiền có ẩm lưng không? Thằng cháu nội không dám chạy qua chạy lại thăm chơi với ông nữa!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sống thanh thoát, không để tiền mê hoặc, để chỉ còn một lòng yêu Chúa mà thôi. Amen.

HỌ LÀ NHỮNG CON NGƯỜI CÙNG ĐÌNH

Gia đình của họ không thuộc tầng lớp cùng đình. Xã hội của họ cũng đã đến lúc tươi sáng hơn rồi. Giáo Hội của họ cũng không phải quá khó quá nghèo nữa. Thế nhưng, họ là những con người cùng đình, là vì, họ bỏ gia đình mà đi, họ sống vô độ bất chấp luật lệ, bất cần xã hội, họ bỏ giáo hội và nhất là họ không màng đến Chúa.

Nông nổi cùng đình này là do lỗi lầm của chính họ, do thiếu khôn ngoan, do kiêu căng bất tuân, do ảo tưởng.

Có những người được sinh ra, được giáo dục, được cho ăn học đàng hoàng, nhưng tự họ không muốn đi vào cái khuôn khổ chuẩn mực ấy, lại lao đầu vào những đam mê hư đốn như con thiêu thân tự đánh mất mình trước những ảo ảnh mà mình tự đặt định.

Thật đáng tiếc cho một đời người kiêu căng, cao ngạo! Thật đáng tiếc cho sự tự huỷ hoại đời mình.

Thế nhưng, thử hỏi, chúng ta có bổn phận phải thương yêu, giúp đỡ họ hay không? Có người trả lời: “Không giúp gì cả, để cho nó biết thân”. Có người khác lại nói: “Giúp chi cho nó lại thêm ỷ lại và nghĩ rằng cứ ăn chơi sa đà, rồi có ra nghèo thì cũng có người nuôi!

Cũng có những người luôn chăm chỉ làm ăn, luôn sống tốt, nhưng họ vẫn là những con người cùng đình, nghèo mạt hạng trong xã hội! Thì sao, chúng ta có thương yêu, giúp đỡ họ hay không?

Có người trả lời: “Nên giúp, để họ có cơ hội đổi đời”. “Nên giúp vì họ đáng được thương, đáng được giúp”.

Hoá ra, ngay các Ki-tô hữu, vẫn còn cái phân biệt đối xử tiềm ẩn trong cõi lòng mình. Và đã chọn cách đối xử với nhau như người chưa biết Tin Mừng, chưa sống Tin Mừng. Nếu đối xử như thế, thì đúng như Chúa Giê-su nói: “Kẻ ngoại họ cũng làm như vậy”.

Ước gì các gia đình không chọn cách đối xử theo kiểu hoặc “trùng phạt” hoặc “khen thưởng” như thế, nhất là những người trong chính gia đình mình. Chúa muốn chúng ta hãy yêu thương tất cả, và tỏ bày tình yêu rất chân thành cụ thể lắng nghe nhau, phân định, thấu hiểu, xót thương để giúp nhau thăng tiến.

“Hướng tới một Hội Thánh hiệp hành” cũng đang mời gọi chúng ta hãy cùng Chúa Giê-su bước xuống tới những con người cùng đinh mặt hạng, gặp gỡ, lắng nghe, phân định, thấu hiểu... và dẫn cho là cùng đinh vì bất cứ lý do gì, họ cũng đáng được nâng đỡ và cứu rỗi!

Ước gì, chủ đề “Hướng tới một Hội Thánh hiệp hành” sẽ được thực hiện trước tiên nơi mỗi gia đình chúng ta, một Hội Thánh Thu Nhỏ, là hoạ ảnh của gia đình Ba Ngôi Thiên Chúa, một chân dung của gia đình Hội Thánh Toàn Cầu.

Và bây giờ, mỗi người sẽ nhận ra thân phận cùng đinh của chính mình trước mặt Thiên Chúa: nhờ sống tinh thần khó nghèo như Chúa Giê-su tự đồng hoá mình với người nghèo; nhờ sống đức hiền lành khiêm nhường như Chúa Giê-su hiền lành khiêm nhường làm tôi tớ phục vụ mọi người; và nhờ sống tình yêu hiến mạng cho nhau như Chúa Giê-su đã yêu và hiến mạng sống mình cho nhân loại. Chính lúc mỗi người nhận ra thân phận “cùng đinh với Chúa Giê-su”, là lúc mỗi người có thể hiệp thông với Thiên Chúa khiêm nhường, có thể lắng nghe nhau, thấu hiểu nhau, và cử hành chủ đề “Hướng tới một Hội Thánh hiệp hành” theo chuẩn mực của Đức Ki-tô và lời dạy của Tin Mừng.

Mỗi người sẽ dứt khoát từ bỏ cái tôi kiêu căng, ích kỷ. Bởi vì bao lâu còn tự cho mình là lớn lao, là vĩ đại ngay chính trong gia đình mình, là bấy lâu còn “phân biệt đối xử”, và khó lòng mà xây dựng được một gia đình bình an hạnh phúc.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sống “hiền lành khiêm nhường”, để cùng hân hoan với Chúa Giê-su mặt hạng cùng đinh, mà xuống bước hiệp hành với nhau, hiệp hành với cộng đoàn giáo xứ, hiệp hành cùng cả Hội Thánh. Amen.

**LỜI TỎ TÌNH
& SỐNG THEO LỜI CHÚA TV**

**Kính chúc
quý Ân Nhân, quý Độc Giả, quý Thánh Giả,
quý Gia Đình, và mọi người**

**MỘT NĂM MỚI BÌNH AN
TRONG ẦN SỦNG CỦA THIÊN CHÚA**

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 2 – 2022***